

W.B.H.

Bridge à la Carte

Jermanns storeslem etter modell god gammel Culbertson har vakt stor interesse og Red. har fått mange henvendelser i anledning dette spillet. Her er Drammenskommentarene som Arthur Strand sender meg:

Min makker Birger Johansen — en meget god spiller og teoretiker — har forelagt A la cartespetlet i Bridge nr. 2/61 for meg og jeg er ærlig talt enig med ham i at meldingen 7 hjertes ikke bør by på noe problem. Uten å behøve hjelp av gammel Culbertson, sterk eller svak makker.

Vi setter igang etter Oslo-Vienna:

Vest	Øst
2 kl. (helkrav)	2 ru. (avslag)
3 ru.	3 hj. (lover intet ut-)
5 gr. (Makker har over 4 hjertes)	du hj. D?)
6 kl. (ja, makker, jeg har hj. D)	
7 hj.	

Kontrakten står enten det er dobbel spar, spar Dxxx, spar xxx eller sp. xxx. Det kan jo ofte ved håpløs fordeling være bet i alt mulig, men det eneste kortet vi skal ha tak i her i dette spillet er hj. D.

♣ ♥ ♦ ♠

Det er ikke bare Andersen—Karlsen som er friske på slemmene i Drammen. Her er et spill fra avgjørende kretskamp i kl. A i denne sesongen «hvor min makker etter mitt skjønn meldte friskt, godt og logisk» skriver Strand:

Syd gir. Nord—Syd i sonen.

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru.	1 sp.	3 kl.	—
3 gr.	—	4 gr.	—
5 ru.	—	6 kl.	—
6 ru.	—	6 hj.	—

♠ x			
♥ ED 10 x			
♦ x			
♣ E K Kn x x x x			

♠ ED 9 x x x	N V Ø S	♠ 10 x x
♥ K x x		♥ x x
♦ x x		♦ D 10 x x
♣ x x		♣ Kn 10 x x

♠ K Kn x
♥ x x x x
♦ E K D x x x
♣ —

Eiendommelig meldingsforløp, kan en si, fortsetter Strand, i og med at man først finner den rette kontrakten på 6-trinnet. Birger Johansen satt Nord og jeg satt Syd. Det er nok meg som bør klandres, men jeg vil dog forsøke å forsvare meg.

Makkers 3 kløver er utgangskrav. 3 ruter fra meg vil vise ekstra spede greier. 3 hjertes? Vel jeg går over 3 ruter og har nå en god åpning. Det er en melding som kanskje kan forsvares, men jeg vil gjerne få gitt beskjed om at 3 grand står og at jeg anser det for å være så dårlig tilpasing i kortene at dette er den beste kontrakten.

Makker oppfattet min 3 grand som kløvertilpasing og dundret iver opp i 6 kløver, som jeg ikke kan være med på. Min 6 ruter gjør makker klar over at jeg er renons i kløver. Derfor sier han 6hjertes — med følgende kommentarer da spillet er forbi:

— Kan du ikke være med på 6 hjertes, får du si 6 grand!

Personlig synes jeg makker bruker hodet godt ved bordet, slutter Starnd.

NR. 5 - 1961

Redaksjon:
Finn Myhrer
Leif Nielsen
Helge Vinje

Redaktør:
William B. Herseth
Tlf. 44 35 30
sikrest kl. 17—18.

BRIDGE

Faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik, Knut Palmstrøm, Drammen og Knut With, Kragerø.

Utgis av Aasm. Engels Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.

Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

WALTHER NORDLI:

SINSEN II ble NORGE I

Runde I:

Resultater:

Sinsen—Bergen	42—36
A.B.C—Grand	48—24
Duplikat—Stavanger	28—29
Astra—Narvik	50—25

Et av halvrunderesultatene vakte oppsikt. Narvik hadde tatt ledelsen på gamle Astra, som riktignok stilte opp i ommøblert tilstand med Halle — Leif Christiansen og Leif Nielsen — Magnussen. 20—13 ledet Narvikingene. Var Astra alt i gyngning? Nåja, Astra tok seg opp igjen i andre halvleken og vant klart, men allikevel ... Noe av tilliten til Astralaget var likesom borte. Det var ikke mer enn båten bar for Sinsen mot Bergen. Og Duplikatklubbens uavgjorte resultat mot de tippede Stavangere pekte også på at det ville bli en jevn finale.

Fasitt: Full pott til Astra, ABC og Sinsen. Verdifullt poeng for Duplikatklubben.

Og her er rundens mest interessante spill etter min mening:

Syd gir. Alle i sonen:

♠ K 8 7 4
♥ D Kn 9
♦ 4 2
♣ E K D 8

♠ E Kn 10 2	N V Ø S	♠ D 9 6
♥ 8 7 6		♥ E K 2
♦ K Kn 7		♦ E D 10 8 3
♣ Kn 10 6		♣ 7 4

♠ 5 3
♥ 10 5 4 3
♦ 9 6 5
♣ 9 5 3 2

Det første spillet jeg plukket opp byr på et pent motspillspoeng:

Ved flere bord havnet Vest i spar-kontrakt og Nord's utspill i kløver er automatisk. Men ingen fant det beste motspillet, der jeg så spillet. Nord skal

nemlig gi Øst stjeling for tredje kløver. Dette motspillet er enkelt hvis man som makker og jeg bruker lengdemarkering i utspillsfarven. Når Øst fortsetter med spar og tar finessen, skal Nord sitte over, men stikker neste sparspill og gir sin fjerde kløver. Det trumfmat-ter Vest og Nord får 2 trumfstikk.

Øst gir. Nord—Syd i sonen:

♠ 94		♠ K D 8 7 6 5 3 2			
♥ E 9 6 2		♥ D			
♦ E K 8		♦ K n 3 2			
♣ K 8 5 2		♣ 9			
♠ ingen	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E K n 10
N					
V Ø					
S					
♥ K n 8 7 5 4 3		♥ K 10			
♦ 10 7		♦ D 9 6 5 4			
♣ E 7 6 4 3		♣ D K n 10			

Her var det meldingene som ikke var gode. Nord—Syd sitter på et stort grandspill, men får det jo vanskelig når Øst starter med forhindringsmelding på 3 eller 4 spar. Det som forbauset meg i en Norgesmesterskapsfinale var at de 2 par som meldte 4 spar fikk lov til å spille kontrakten **udoblet**. Ett par meldte 3 spar, også **udoblet**. Etter min mening tyder dette på dårlig dobbeltingsteknikk. La oss si at Øst starter med 3 spar. Syd må passe, det samme gjør Vest, men nå bør Nord komme fram med slagvåpenet mot svake åpningsmeldinger. Han skal doble tentativt, det vil si at Syd her gjør dobblingen om til straffedobbling med stor glede og med stort utbytte.

Runde II:

Resultater:

A.B.C.—Sinsen	42—29
Stavanger—Bergen	33—47
Grand—Astra	11—55
Narvik—Duplikat	33—47

Det var ganske klart at publikum søkte kampen mellom lederlagene ABC og Sinsen. ABC vant første halvlek så klart som 21—7 og da andre halvlek bare ga ett poeng til Sinsen, vant ABC stort. Men Astra samlet poeng i lader (om det skulle bli scoreavgjørelse —

de er rutinerde de Astrakarene) og utklasset Grand. Narvikingene ledet atter første halvrunde, men tapte kampen stort. Hva er grunnen til at de starter godt og faller sammen etterpå. Manglende lagtturneringsrutine? De forhåndstippede Stavangerne tapte første halvrunde med 19 poeng mot Bergen og kan definitivt avskrives som mester-skapsaspiranter. Merkelig lag Stavangerne — stappfull av mye god bridge, men sjanseartet og ustabil som lag!

Fasitt: Astra og ABC leder med fullt hus. Duplikatklubben har 3, Bergen og Sinsen 2 poeng og Stavanger 1 poeng. Grand og Narvik er uten poeng.

Klart jeg fulgte den viktige kampen mellom ABC og Sinsen. Spillene fra denne runden er derfor hentet fra denne kampen. Tiltross for at Sinsen tapte kampen, spilte Sinsenparet i lukket rum (Mathiesen—Winsnes) så sikkert og godt at jeg sa til karene: Astra vinner ikke dette mesterskapet. Det blir enten ABC eller dere som tar «kaka». Det kan Sinsenspillerne bekrefte!

Vest gir. Alle i faresonen:

♠ E D 6 2		♠ K K n 9 4 3			
♥ 10 9 5 4 3		♥ E 2			
♦ K K n		♦ E 10 9 6 5			
♣ E 7		♣ 4			
♠ 10 5	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K K n 9 8 5 2
N					
V Ø					
S					
♥ K D K n 6		♥ 8 7			
♦ 3		♥ 8 7			
♣ K K n 9 8 5 2		♦ D 8 7 4 2			
		♣ D 10 6 3			

Før jeg reiste fra Norge skrev gamle rektor Midsem noe om «Ville hester». At 2 par her prøver på 3 grand som Vest er hardt meldt, men spillerne er selvsagt klar over at de sjanser. Mor-somt var det å følge spillet ved disse 2 bordene. Hvor Duplikatklubben satt Nord—Syd spilte Gjerulf som Nord ut liten hjerter. Øst stakk med esset og kløver kom til knekten. Nord stakk med esset og jeg synes det var godt spilt å skifte til ruterkinge direkte (uten å ha fått noen ruter melding eller styrke-kast i farven fra Syd).

Hvor ABC satt Øst—Vest og Sinsen

Nord—Syd kom også Varnås i 3 grand som Vest. Han fikk samme hjerterut-spill, stakk også med esset og prøvet kløverfinessen. Nord kom inn på esset, men fortsatte med hjerter. Vest kom inn på kongen, trakk hjerter damen — og nå hadde Syd anledning til å gi sin makker en høyst påkrevet hjelpende hånd. Han skal legge styrke i ruter, Etter budgivning:

Vest	Nord	Øst	Syd
Pass	1 hj.	Dobl.	pass
3 grand	p.	p.	p.

kan jo helt enkelt ikke Vest ha noe særlig i ruter. Han må jo ha sine honnører i hjerter, som motparten har meldt og i kløver som han angriper. Vest fort-satte med spar 10. Nord satte i esset. Det skal han heller ikke gjøre, for hvis han lasjerer hvor blir det da av for-bindelsen mellom spiller og blinde mann? Nord kikket på bordets lange ruter, hadde antagelig ikke lyst til å spille fra sine splitrede honnører i ruter og ga mere hjerter. Nå tok Vest for kløverkongen og da sparfisken var iorden, gikk 3 grand hjem. Et dyrt spill i en mesterskapsfinale.

Syd gir. Ingen i sonen:

♠ K K n 3		♠ D 10 9 8 7 6 2			
♥ K 8		♥ D 7 2			
♦ K K n 9 4		♦ 7			
♣ D 9 7 5		♣ K n 10			
♠ 5 4	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E
N					
V Ø					
S					
♥ K n 10 6 5 3		♥ E 9 4			
♦ E 8 6		♦ D 10 5 3 2			
♣ 6 4 3		♣ E K 8 2			

En klinkende opplagt lilleslem, som ikke ble meldt ved noen av bordene i kampen mellom Astra og Grand. Og heller ikke av Stavangerne for den saks skyld.

Jeg synes et meldingsforløp som dette:

Syd	Nord
1 ru.	2 gr.
3 kl.	4 ru.

legger veien strak mot slemmen. Men Leif Nielsen sa bare 3 ruter istedetfor

4 ruter og dermed ble kontrakten 3 grand.

Slemmen må spilles i ruter eller grand, for i kløver er det bet med ruter ut. Mellom ABC og Sinsen gikk meldingene :

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru.	1 hj.	2 hj.	4 hj.
6 kl.	p.	p.	p.

Willy Varnås som satt Vest regnet med at Nord for sin kravmelding 2 hjerter måtte ha tilspanning til ruter og så betsjansen, som ligger i at Nord—Syd tilsammen har minst 9 ruter. Han spilte derfor ut ruteresset og ga sin makker en ruterstjeling. Riktig reson-nert etter min mening. At Nord med sin gode ruterfarve burde preferert til ruter er en annen sak, men han tok kanskje sjansen for at makker hadde (som han hadde) 5-kortfarve i ruter hvilket gir ett avkast. Men da burde han muligens også ha sett faren for stjeling, omenn det neppe kan lastes ham at han plaserte ruteresset hos åpneren.

Runde III.

Resultater:

Sinsen—Stavanger	47—39
Astra—A.B.C.	36—31
Bergen—Narvik	41—45
Duplikat—Grand	18—59

Lederlagene Astra og ABC hadde en hard og jevn kamp. Det var innsats fra begge sider. En festlig kamp å følge. Astra tok ledelsen med 7 poeng i første halvleken og ABC tok tilbake 2 poeng i andre. Dermed ble Astras vinst så liten som mulig. Akkurat de 5 poengene som var nok til vinst.

Grand slo knock out på Duplikat-klubben med 31—6 i første halvlek og vant stort. Sinsen hadde det hardt mot Stavanger som ledet med 8 poeng i halvlek. Men Sinsenspillerne klarte å snu kampen og vant snaut. Narvik snudde på flisa og tapte første halvlek mot Bergen med 4 poeng, men tok 8 poeng i andre halvleken og bergenserne klarte bare uavgjort med et nødrøp.

Fasitt: Astra i lederposisjon med 6 poeng. ABC og Sinsen har 4, Bergen og Duplikatklubben 3 (men Duplikat-klubben med håpløs minusscore). De

«utslåtte» hadde: Grand 3, Stavanger og Narvik hver 1. Neste kamp jeg vil følge er Astra—Sinsen. Spørsmålet er: hvor meget sitter den harde kampen mot ABC i kroppen på Astraspillerne? Og hvor meget Sinsens harde kamp mot Stavanger i Sinsenspillene?

Før jeg tar noen spill må jeg fortelle om noe som jeg aldri før har opplevet å se ved et bridgebord. Det er en rekord i betspill som ingen før har sett, tror jeg. I kampen mellom Sinsen—Stavanger gikk spillerne bet i følgende spill:

Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 14, 15, 16. Bare 3 spill gikk hjem i lukket rum i denne runden.

Astra og ABC hadde et hardt oppgjør. Stillingen skiftet gjennom kampen. Her er et av de store svingspillene: Nord gir. Alle i sonen:

♠ E 10 8
♥ E 10 8 3
♦ K
♣ E K 10 7 2

♠ D Kn 7 5 4 2
♥ 9 2
♦ 9 6
♣ 9 8 5

N
V Ø
S

♠ 6 3
♥ K D 6 5
♦ 10 7 4 2
♣ D 6 4

♠ K 9
♥ Kn 7 4
♦ E D Kn 8 5 3
♣ Kn 3

I lukket rum stanset Leif Christian—Halle i 3 grand og vant 12 stikk. I åpent rum kom ABC til slemmen slik:

Nord	Syd
1 gr.	3 rut.
3 gr.	6 ru.

Leif Nielsen fant frem til det eneste utspillet som gir betsjansene: hjerter 9. Varnås stakk med esset, tok ruter kongen og spilte seg hjem på sparkongen. Så trumfet han ut og måtte velge kløvervariant. Han regnet med at finessen hadde 50 %, men med den skjeve sitsen regnet han med som tilleggs-sjansje at Vest kunne ha kløver D fjerde. Og da vinner han aldri om han topper farven. Han tok altså finessen

og det kostet slemmen. 7 poeng til Astra. Vinner han slemmen svinger det kampen fra tap til seier. Det betyr ikke at ABC burde ha vunnet. Jeg har ingen ting å anmerke på Astras seier, men spillet viser bare hvor spennende det var.

Nord har gitt. Øst—Vest i faresonen:

♠ 9 7 2
♥ Kn 3
♦ E K 10 7
♣ D Kn 8 5

N
V Ø
S

♠ K 10 6 5
♥ 9 5
♦ 8 5 3 2
♣ E 9 3

♠ E D 4
♥ K D 6
♦ 6 4
♣ K 10 7 6 2

♠ Kn 8 3
♥ E 10 8 7 4 2
♦ D Kn 9
♣ 4

Neste spillet viser at ABC var heldige. Jens Magnussen spilte 3 kløver dobbelt etter disse meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 kl.	2 hj.	3 kl.	Dobl.

Han fikk ruterdamen ut og motstanderne spilte 3 ganger ruter. Magnussen stjal på egen hånd og fortsatte med kløver til esset. Syd fulgte farve og kløveren sitter altså ikke verre enn 4—1. Så skjevt må han jo regne sitsen etter doblingen. Magnussen fortsatte med hjerter til kongen, Syd stakk med esset og fortsatte farven. Magnussen kom inn på damen og spilte siste hjerter til kløver 9. Stikker Herseth med kløverhonnør, blir han sluttspilt etter 3 spar-runder og kontrakten står. Men han kastet spar 2 og nå kan ikke Magnussen vinne lenger.

Beten burde vært unngått synes jeg. Plaserer Magnussen trumfen 4—1 etter doblingen, kan han rolig spille 3 runder spar. Enten har Nord 3 spar (Østs sparkonge brukes som inntak til å ta vekk den fjerde ruter hos Nord) og da stripes hånden hans i spar og ruter. Når tredje hjerter stikkes med kløver 9 er Nord ferdig. Eller også har Nord bare 2 spar og da kan Magnussen aldri vinne spillet.

Syd gir. Øst—Vest i faresonen:

♠ 3
♥ 10 7 3
♦ Kn 7 5 3
♣ E K 8 7 2

N
V Ø
S

♠ D 9 7 5
♥ E K 9
♦ 2
♣ Kn 6 5 4 3

♠ E K 4 2
♥ Kn 8 6 4
♦ E D 8
♣ 10 9

♠ Kn 10 8 6
♥ D 5 2
♦ K 10 9 6 4
♣ D

Her gikk meldingene i åpent rum:

Syd	Vest	Nord	Øst
p.	p.	1 kl.	Dobl.
2 ru.	2 sp.	p.	4 sp.

Herseth spilte ut kløverkongen og Varnås la damen. «Queen play» som det heter, som forlanger liten kløver i fortsettelsen. Nord lystrer ikke, men fortsatte med kløverresset — og fikk se sin makkers renons. Han falt ikke for fristelsen til å gi sin makker en stjeling fordi han så at Halle ville få vanskeligheter med å dekke opp sine 3 resterende kløvre og derfor lønner det seg ikke å trekke makker på trumfen. Nord spilte ruterknekten og Halle kunne ikke vinne.

Det pussige er at ved det andre bordet kom ABC også i 4 spar som er en naturlig kontrakt. Men der var Øst spiller. Magnussen, som satt Syd, spilte ut kløver damen, og Leif Nielsen, som fikk se 5 kløvere på bordet, hadde jo ikke lyst til å stikke makkers honnør. Men hva skal Magnussen fortsette med? Spiller han ruter er det opp i bakhånd-saks. Spiller han trumf, mister han sitt sikre trumfstikk. Og spiller han hjerter, kan spilleren ta fra ham hjerterstikket hvis han lar en liten hjerter løpe til knekten. Magnussen valgte å spille en liten hjerter. Spilleren gikk opp med kongen og måtte gå 1 bet. Øst er jo klar over at kløverdame er singel og hvis Nord skulle ha hjerterdamen — og komme inn, vil et kløvergjennomspill være drepende. Ikke morsomt å være Øst.

Var motspillet godt spill, så klikket det i neste spillet, hvor Herseth—

Varnås kan bete 3 grand som Leif Nielsen vant på meget pen spilleføring. Men det spillet skriver Nielsen om, har jeg fått beskjed om, så derfor tar han spillet, mens jeg nevner det her for å gjøre bildet riktig av gleder og sorger i kampen.

Runde IV:

Resultater:

Astra—Sinsen	32—42
Narvik—Stavanger	45—71
A.B.C.—Duplikat	45—15
Grand—Bergen	35—53

«Den moralske finalen» mellom Astra og Sinsen ga det for meg ikke overraskende resultat at Sinsen ledet etter første halvlek med 12 poeng. Mathiesen—Winsnes hadde en så god liste mot Magnussen—Nielsen at jeg sa til Sinsenspillene da spillene var ferdige i lukket rum: Jeg tipper 14 poeng til Sinsen. Det ble altså 12 poeng, ved utregningen. Mathiesen—Winsnes fortsatte å spille i samme sikre stil, de melder en presisjonsvienna og fører sine kort godt. Da annen runde var forbi, kunne jeg gratulere Sinsen med vinst før utregningen, den saken var klar.

ABC trillet ball i hatt med Duplikatklubben hvilket resultatet av halvleken viser. 25—2 er utklassing på 16 spill. Narvikingene leder tradisjonen tro mot Stavanger og må altså befryktes å tape kampen, hvilket de gjorde til overmål. Og Bergen fortsetter sin poengplukking i kjølvannet på de 3 hovedaspirantene.

Fasitt: ABC, Astra og Sinsen har alle sammen 6 poeng. Sinsen har avgjort dårligst score, men et lettere program igjen enn de andre aspirantene. ABC leder på brøken i score over Astra, men så lite at det er heit betydningsløst. Astras evne til å plukke score når det gjelder er velkjent. Bergen ligger like i kjølvannet med 5 poeng og omtrent samme score som Sinsen. Duplikatklubben er nå helt ute av dansen. Den har 3 poeng som Stavanger, mens Grand har 2 poeng og Narvik 1.

Vest gir. Ingen i faresonen.

♠ EK 85 ♠ D Kn
 ♥ KD 4 ♥ E Kn 10 9 2
 ♦ ED 5 ♦ K 10 6
 ♣ 9 8 4 ♣ EK 5

Jeg synes det er svakt i en finale — å bomme på en opplagt syver. Men faktum er at halvparten av lagene bommet på storeslemmen, nemlig Astra, Duplikatklubben, Grand og Stavanger. Det forteller ganske mye om nivået i finalen.

Jeg fulgte nøkkelkampen Astra—Sinsen i denne runden og sammen med det foregående kom det et spill som med riktig spillføring ville ha gitt Astra mesterskapet. Naturligvis er det mange enkelte spill som spillerne etterpå «ikke skjønner hvor dårlig jeg spilte», men poenget i dette spillet er så klart at storspillere ikke burde bomme på det. Tretthet er den eneste forklaring så langt jeg kan se.

Vest gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ E K D Kn 8
 ♥ Kn 8 7 4
 ♦ Kn 10 3
 ♣ 9

♠ 10 ♠ 9 6 4
 ♥ 9 6 ♥ D 3 2
 ♦ KD 9 7 6 ♦ E 8 6 5
 ♣ ED 8 4 2 ♣ Kn 10 5

♠ 7 5 3 2
 ♥ EK 10 5
 ♦ 2
 ♣ K 7 6 3

Theien og Kinn fra Sinsen forsvarte seg tappert mot Magnussen—Nielsen. Theien åpnet som Vest med 2 grand som viser Marmicfordeling i ruter og kløver, 3 ruter, sa Kinn, pass sa Syd — og nå hadde Theien en stor sjanse. Melder han 5 ruter, eller iallfall 4 ruter, skal Nord få det mer enn vrient. Men Theien sa pass og Nord kløv inn med 3 spar. Syd høynet til 4 spar og nå var det for sent å være tapper og si 5 ruter. Vel. Theien sa 5 ruter og Astra kom i 5 spar. Moral: Skal du stampe, så ta stampen direkte!

Kløverknekt ble spilt ut, og fikk beholde stikket. Øst spilte da ruteresset

og ga på den måten spilleren favør. For nå er det bare å stjele 2 ruter på bordet og gå hjem på trumf etter hver stjeling. Hjerterfinessen er jo markert nokså tydelig etter marmicåpningen 2 grand. Magnussen trumfet flere ganger før han gikk løs på ruterstjelingene, og gikk derfor 1 bet, for han fikk ikke dekning for sin siste ruter taper.

Spillet skal vinnes selv mot beste motspill som er trumfuttspill i starten. Nord vinner og trekker ruter. Øst tar esset og gir mer spar. Nord er inne og tar første ruterstjeling. Han vet at 2 grandåpneren må ha kløveresset (med ruter ess og kløveress ville Øst ha reagert voldsomt på marmicåpning hos Vest). Derfor må han trekke kløverkongen for å holde Vest som har vist renens i trumf inne. Og Vest kan intet gjøre som hindrer spilleren i å krysse ruter og kløver.

RUNDE V:

Resultater:

Sinsen—Narvik 56—32
 Duplikatklubben—Astra 37—35
 Stavanger—Grand 38—52
 Bergen—A.B.C. 48—40

I denne runden ble mesterskapets skjebne i virkeligheten avgjort. Sinsen hadde ingen vanskeligheter med Narvik og vant klart. Men Astra fikk det vanskelig med Duplikatklubben. Første runde var nokså jevnspilt, og kampen endte uavgjort med overvekt for Duplikatklubben. ABC åpnet sterkt mot Bergen og ledet med 17 poeng for så å tape annen halvlek så stort at Bergen vant kampen. I køen slo Grand Stavanger.

Fasitt:

Sinsen ligger i ren lederposisjon med 8 poeng og lette kamper igjen. Astra og Bergen har 7 poeng, mens Astras score er så god at Sinsen bør ha poengledelse for å vinne. ABC ligger på fjerdeplass med 6 poeng. Kølagene har: Grand og Duplikatklubben 4, Stavanger 3 og Narvik 1 poeng.

Vest gir. Alle i faresonen.

♠ ED 7 6
 ♥ E 8
 ♦ DKn 7
 ♣ K 6 3 2

♠ 9 5 3 2 ♠ K 10 8
 ♥ K Kn 3 ♥ 10 6 5 2
 ♦ E 10 ♦ 9 8 5
 ♣ E Kn 10 3 ♣ 9 5 4

♠ Kn 4
 ♥ D 9 7 4
 ♦ K 6 4 3 2
 ♣ D 8

I kampen mellom Astra og Duplikatklubben presterte Duplikatklubbens Trygve Magnussen et elegant spill mot sin navnefrende Jens Magnussen fra Astra. Først meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 kl.	Dobl.	pass	1 hj
pass	1 sp.		

Utspillet var kløver 9. Dermed var jo kløverfarvens fordeling klar og Trygve Magnussen presset inn Vest ved å sette i kløverdamen. Nå kom trumf tilbake og Øst fikk for kongen. Han fortsatte med spar for å ta vekk stjelemulighetene hos Syd. Sparknekten tok stikket og Syd fortsatte med liten ruter til damen som holdt. Med kontroll over alle sidefarger, tok Trygve Magnussen ut alt som het trumf og fortsatte med ruterknekten som Vest måtte stikke. Kløverreturen ble stukket med kongen, inn på ruterkongen og alle ruterstikkene. Og se nå på Vest stakkar. Han skal holde både hjerter og kløver. Det er umulig, skvisen dreper ham. 5 trekk til Trygve Magnussen, men belønningen på 1 poeng var for lite for et så pent spill, synes jeg.

Motspillet burde etter mitt skjønn gått anderledes. For det første har vi her et klassisk eksempel på fordelene av Schneiderutspill. Spiller Øst ut kløver 5 i første utspill istedetfor kløver 9, kan han beskytte Leif Nielsen mot den etterfølgende skvisen. Det neste er at Vest ikke bør spille spar tilbake. Han skal dra ruteresset og en ruter til.

Har ikke makker en eneste innkomst er det ikke noe å gjøre ved spillet. Men har makkert et innkomstkort spiller han vel etter dette ruter tilbake til stjeling og bordet er dødt. Grunnlaget for dette motspillet er jo klart nok i og med at Vest har kontroll over blindemannens eneste mulige innkomst kort (hjerterdamen). Men selv om Vest returnerer spar, kan Øst sitte over sparspillet. Blindemann kommer inn på knekten og kan riktignok ta en kløverstjeling. Men hva skal han så spille fra blindemann? Ruter er naturlig, Vest setter i esset og spiller den fjerde stående kløver. Her kan det bli forskjellige varianter, men i sluttspillet kan f. eks. Nord bli satt inn og må spille hjerter selv. Eller Øst kan trekke hjerter. Best er etter min mening ruterskift i annet stikk fra Vest.

Bergenserne hadde mesterskapets mest elegante og perfekte selvmordsskvis av makker.

Øst gir. Ingen i faresonen.

♠ 8 7
 ♥ KD Kn 10 8 6
 ♦ D 8
 ♣ Kn 5 4

♠ E Kn 2 ♠ K 10 6 5
 ♥ 9 7 2 ♥ E 5 4 2
 ♦ E 6 5 4 2 ♦ 9 7
 ♣ 10 8 ♣ E 6 2

♠ D 9 4 3
 ♥ —
 ♦ K Kn 10 3
 ♣ KD 9 7 3

Etter kløveråpning hos Øst, hjertermelding hos Nord og sparmelding hos Syd, var Varnås havnet i 1 grand på Vests kort. Han stakk den utspilte hjerterkongen med esset og tok den av meldingene annonserte sparfiness. Så spilte han meget fikst ruter fra egen hånd. Nord stakk med bergensk humør med ruterdamen og kjøpte løs med sin lange hjerterfarve. Makkeren stakkar tok det eksemplarisk — kjekke karer bergenserne — og fikk det etterhvert vanskeligere og vanskeligere med av kastene. Resultat vunnet spill. Hadde Nord stanset hjerterksvisen i tide og

på makkers markerte styrkekast i kløver skiftet til denne farven, ville Vest vært uten sjans.

Men tilbake til Astrakampen. I det selvsamme spillet åpnet Øst med 1 kløver. Halle hoppet i 2 grand som Syd og denne marmimeldingen tvang jo Christiansen i 3 hjerter som gir bet, mens 2 hjerter står. Jeg kjenner ikke meldestilen til Astraspillerne så godt, men det forundrer meg at norske spillere bruker Marmics forsvarsgrand med bare 9 kort istedetfor minimum 10 kort i lavkortfarvene, og hånden inneholder edel 4-kortfarve.

RUNDE IV:

Resultater:

Duplikatklubben—Sinsen	28—66
Grand—Narvik	83—46
Astra—Bergen	72—18
A.B.C.—Stavanger	44—38

Vel leder Sinsen med 1 poeng foran Astra, men blir det scoreavgjørelse så er det tydelig at Astra tar vel vare på sin sjanse. 54—4 over Bergen etter sterk innsats av spesielt Jens Magnusen er halvlekens resultat og Astra gikk mot runderekord. Stavanger leder med 2 poeng på ABC og Narvik bør etter alle solemerker å dømme komme til å vinne sin kamp, for Grand leder med 8 poeng etter første halvlek. Sinsen tar imidlertid godt vare på sjansen og leder med 13 poeng over Duplikatklubben. Ganske riktig: Astra satte runderekord, men Sinsen vant også stort. Og Narvik — ja de vant altså som beregnet.

Fasitt: Sinsen leder med 10 poeng foran Astra som har 9, ABC som har 8 og Bergen som har 7 poeng. Det vil si at Sinsen har mesterskapet innen rimelig rekkevidde, for de må regnes som klare favoritter mot Grand. Astras sjanse er at Sinsen ikke oppnår bedre enn uavgjort kamp, for da går Astra forbi på scoren. Taper begge lederlagene har ABC en teoretisk sjanse, men den er nok rent teoretisk.

Ingen andre kan bli mester. Bergen har sjanse til å plasere seg i premierekken. I køen er det helt utjevnt. Grand og Duplikatklubben har 4 poeng, Stavanger og Narvik har 3. Her kan det også bli forskyvninger.

Jeg er ikke imponert over nivået i finalen, særlig synes jeg slemteknikken er svak. Det er svakt ikke å komme i storeslem på disse kortene:

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ E Kn	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K D 7 6 5 4 3
N					
V Ø					
S					
♥ E K 8	♥ Kn				
♦ K 8 4	♦ E Kn 5				
♣ E 10 6 5 3	♣ Kn 2				

7 spar ble bare meldt ved 3 av de 5 bordene. Grand og Narvik samt Stavanger meldte storeslem, Duplikatklubben, Bergen og ABC meldte bare 6, mens Sinsen stanset i 4 spar!

Mere moro var det å se et spill som dette fra Stavanger—ABC.

Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ —	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K D 6
N					
V Ø					
S					
♥ 10 9 3	♥ D Kn 6 5				
♦ K 9 7 6 5	♦ E 10 4 3				
♣ E K 6 5 3	♣ D 4				

Det begynte allerede under meldingsforløpet:

Vest	Nord	Øst	Syd
Varnås	H. Bic	Herseth	J. Bic
pass	1 ru.	Dobl.	1 sp.
Dobl.	pass	pass	2 ru.
2 sp.!	3 ru.	3 sp.!	Dobl.
pass	pass	pass	

Utspill kløverkongen og skift til liten ruter. Esset fra blindemann og fortset-

telse med kløverdamen som Nord stakk. Ruter vending som Vest stjal. Spar til damen og Nord's renons klarlegger sitsen. Liten hjerter fra blindemann. Syd går på med esset og returnerer hjerter til Kongen. Vest fortsetter med hjerter til damen. Stillingen var blitt:

Likegyldig.

♠ E 9 8	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K 6
N					
V Ø					
S					
♥ —	♥ Kn				
♦ —	♦ 10 4				
♣ 10 9	♣ —				

♠ Kn 10 7 5
♥ —
♦ D
♣ —

Fra Blindemann kom ruter til stjebling og kløvernieren til sparkongen. Mere ruter fra blindemann og hva skal Syd gjøre? Han stakk med spartien og Vest kastet sin siste kløver! Dermed måtte Syd spille opp til Vests trumfsaks!

Med riktig motspill skal kontrakten straffes. Nord starter med kløveresstet, Syd legger styrke og Nord fortsetter med kløverkongen og enda mer kløver. Øst er riktignok renons. Men kaster han en taper eller stjeler lavt, må Syd få 2 trumfstikk ialt, hvilket sammen med hjertesettet gir straff. Øst må altså prøve å stjele med en sparhonnør. Men da kaster Syd en hjerter og nå kan Vest ikke lenger vinne spillet.

RUNDE VII:

Resultatene:

Sinsen—Grand	45—48
Bergen—Duplikatklubben	38—42
ABC—Narvik	44—55
Astra—Stavanger	35—31

Siste runden ble uhyre spennende. Etter første halvleken ledet Sinsen med 8 poeng over Grand og den samme ledelsen hadde Astra over Stavanger. Bergen hadde utklasset Duplikatklubben med 26/3 og ABC ledet med 31/14 over Narvik. Morgenpostens bridgere-daktør konstaterte at det var akkurat de samme tallene som ABC hadde i første runden mot Bergen, hvor kampen endte med tap for ABC. «Farlige

tal!» sa Sparre. I mitt stille sinn tenkte jeg på Narvikspillernes utrolige evne til å snu en vunnet halvlek til tap og en tapt halvlek til vinst.

Og hva skjedde. Duplikatklubben utliknet til uavgjort — nesten utrolig. Narvik snudde sin vane tro kampen til vinst. Sinsen satte forspranget til og fikk uavgjort i underkant. Og Astra spilte fremdeles — nå med vinstsjans på bedre score. SPENNING.

Men Stavanger hadde også tatt igjen Astra og klarte uavgjort. Og dermed så det ut til at Sinsen var blitt Norgesmester.

«Så ut» ja — for Astraspillerne fant ut at et spill var blitt spilt i samme retning ved begge bord og nedla protest. Jeg har fått beskjed om at denne episoden blir gjenstand for egen omtale så jeg bare streifer den her. Men da den ikke førte til noe var Sinsengutta Norgesmestre.

Mine lesere vil ha lagt merke til at jeg stadig har kritisert spillerne for dårlig slemteknikk. Den siste jordskjelvrunden bød på svitete hender og 5 slemmer, som kan vinnes hvis spillerne finner riktig og heldig spillføring. Jeg tok meg en liten statistikk over disse spillene. Det spilles 4 kamper pr. runde, hver av de 5 slemmene spilles 2 ganger i hver kamp. Det gir 40 muligheter for å melde slemmene. Men riktig slemkontrakt (eventuelt i nest beste farve) ble bare meldt i 12 tilfeller, mens 28 ganger ble slemmene brent. Det gir bare 30 % rette slembud. Og det er veldig liten prosent.

Spillene i siste runden henter jeg fra Norgesmestrenes nervepirrende innspurt.

Nord gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ 4	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 6 2
N					
V Ø					
S					
♥ K D 10 4 3	♥ 7 2				
♦ K 10 6 3	♦ E D				
♣ 9 6 5	♣ K D 10 8 7 2				

♠ K D 8 5	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 6 2
N					
V Ø					
S					
♥ E Kn 8	♥ 7 2				
♦ Kn 7 2	♦ E D				
♣ E 4 3	♣ K D 10 8 7 2				

♠ Kn 10 9 7 3
♥ 9 6 5
♦ 9 8 5 4
♣ Kn

Bare ved 3 bord ble det meldt slem. Grand gjorde ikke skam på navnet sitt og meldte 6 grand. Selv med hjerter ut er slemmen nok så enkel å spille for 6 kløverrunder og 2 sparrunder gir jo veldig fin peiling på sitsen. Spilleren kan, om han vil, basere seg på ruterfinessen som holder og 12 stikk er alltid hjemme.

Sinsen meldte:

Øst	Vest
1 gr.	2 kl.
2 ru.	3 gr.

og kom altså ikke i beste kontrakt. Spilleføringen var heller ikke god. Den har flere instruktive drag så jeg tar den med.

Sparknekten kom i utspill og ble stukket med esset. Spilleren gikk på kløveren som rimelig er. Men han overså den enkle safevarianten å treke kongen først, slik at han kan knipe opp Kn 9 6 5 hos Nord hvis det sitter skjevt. Her gikk det bra og han tok alle kløverstikkene. Så gikk han på sparen. Nå var det Syd som spilte feil. Han satte i sparnien. Øst fikk for kongen og så renonsen hos Nord. Men han var vel for trett, så han fortsatte med spardamen istedetfor å ta den remarkerte sparfinessen. Dermed ble det bare 12 stikk, men det spilte jo mindre rolle for spillet var tapt allikevel.

Det andre spillet var en fin prestasjon av begge Sinsenparene og derfor har jeg gjemt det til slutt som en passende avslutning til honnør for mestrene:

Syd gir. Ingen i sonen.

♠ Kn 10 9 4 2	♠ 8 6 5 3
♥ Kn	♥ 3 2
♦ D 10 3	♦ E 7 6 2
♣ 9 7 5 3	♣ E K D
♠ K D 7	
♥ 10 8 7 4	
♦ —	
♣ Kn 10 9 6 4 2	

N
V Ø
S

♠ E
♥ E K D 9 6 5
♦ K Kn 9 8 5 4
♣ —

I åpent rum åpnet Grandspilleren som satt Syd med Halles 2 kløver. Theien kløv inn med den gode meldingen 3 kløver. Nord passet på sine små blader og Kinn leverte en melding jeg likte fint: 5 kløver.

Nå var Syd slått ut fra slemmen. Han sa 5 ruter. Vest passet, Nord passet og Kinn — ja han passet også med sine 13 honnørpunkter. Bra pass! Nord har jo leggs spill på 6 ruter.

I lukket rum åpnet Winsnes som Syd med 1 ruter. Han spiller jo Vienna og har en langt sterkere åpningshånd. Men han satset på at det ikke skulle bli pass rundt. Vel — Vest sa pass, Nord sa pass og Winsnes satt som en statue. Øst tenkte, men fant ut at han hadde for meget til å si pass og meldte 1 spar. Og dermed rullet snøballen. 3 hjerter, kraftrevers fra Winsnes, preferanse til 4 ruter hos Mathisen (Nord). 6 ruter smalt Winsnes i og satte dermed punktum for en meget hederlig NM innsats.

Mesterskapet ga følgende sluttresultat:

1. Sinsen, Oslo	11 p. 327-257
2. Astra, Oslo	10 » 315-195
3. ABC, Oslo	8 » 294-245
4. Bergens Bridgeklubb	8 » 281-309
5. Grand, Ålesund	5 » 262-303
6. Narvik Bridgeselskap	5 » 281-342
7. Duplikatklubben, Oslo	5 » 214-305
8. Stavanger Bridgeklubb	4 » 280-298

Som leserne vil ha forstått er det min oppfatning etter å ha fulgt mesterskapet runde for runde at det rette laget vant. Personlig likte jeg best Mathisen—Winsnes som var mesterskapets sikreste par, sålangt jeg kunne se. Teien—Kinn var mere ujevne, men en skal ikke se bort ifra at dette paret hele tiden trakk lasset i åpent rum og det er en svær påkjønning. Som lag betraktet var Sinsen jevnest og best. (Avgitte poeng: 2 til ABC — 1 til Grand).

Astra kom på annenplassen. Med ugravert lagoppstilling tror jeg Astra ville hatt mye bedre sjanser. Halle—Christiansen bar preg av ikke å ha spilt sammen på lenge, mens Magnussen—

Nielsen hadde mange bra runder. Jeg savnet den gamle harde Astrasusen, mest av den så jeg vel i kampen mot ABC. (Avgitte poeng: 2 til Sinsen — 1 til Duplikatklubben og 1 til Stavanger.

ABC ble nr. 3. Laget lå an til seier til å begynne med, tapte snaut til Astra etter en morsom kamp, hadde så god start i Bergenskampen at de burde ha vunnet denne kampen. Og tapte tilslutt for Narvik. (Avgitte poeng: 2 til Astra, Bergen og Narvik).

Bergens Bridgeklubb var det sterkeste utenbys laget. De fulgte Sinsen helt til døren i den innbyrdes kampen og tapte bare med 6 poeng. Topp- og bunnrundene mot ABC og Duplikatklubben viste at laget kan være farlig for hvem som helst (seg selv inklusive). Laget lå som outsider under hele løpet og fortjente fullt ut sin plass i den øvre halvdel. (Avgitte poeng: 2 til Sinsen og Astra — 1 til Narvik og Duplikatklubben.

Poengene markerer et klart skille mellom de 4 beste og de 4 dårligste lagene. De 4 beste lagene scoret tilsammen 37 poeng mens de 4 dårligste tilsammen fikk tak i 19. Legg merke til jevnheten i den nedre avdelingen. **1 — ett — fattig poeng skiller sistemann fra femtemann!** Det viser hvor jevne lagene var. Personlig er jeg mest overrasket over at Stavanger kom på bunnen. Laget representerte i sine beste øyeblikk en artistisk og morsom bridge, det var bare det at de ikke tok det så alvorlig som 4-manna må spilles, det var for mye gambling og sjansing i laget. Men noen fantastisk rolige spillere, selv i motgang. Et meget sympatisk lag.

Grand, Ålesund som ble nr. 5 var et jevnt godt lag, men Narvikingene kunne jeg ikke bli klok på. Annenhver gang godt og annenhver gang dårlig i rundene. Jeg syntes de var noe primitive i sine meldinger. Går det, så går det synes jeg var refrenget. Duplikatklubben vekslet fra det helt flotte til det absolutt dårlige. Laget manglet ikke bridge, men stabilitet. Og stavangerne kan jeg altså ikke begripe kom tilslutt. Det var virkelig finalens største overraskelse. Og så Narvik da —

som vant og tapte halvrundene med rad. Hvem kunne bli kloke på dem som vant og tapte halvrundene med nesten matematisk presisjon. Iallfall ikke

Walthor Nordli.

† Eyolf Hagen in memoriam

Eyolf Hagen, Hamar, døde den 23. mai 1961 65½ år gammel. Hagens store hobby var bridge. I mange år var han en av Hedemark Bridgekrets' toppspillere, og har år etter år representert kretsen i mesterskapsfinalene. Han var dessuten alltid å finne som deltaker i de større bridge turneringer i Oslo og på Østlandet.

I sitt daglige arbeide var Eyolf Hagen et godt og fint menneske, og han hadde et usedvanlig lyst og smittende humør. Disse egenskaper hadde han også ved kortbordet. Han var prototypen på en bridgespiller, real og rettskaffen og hadde alltid et vennlig ord til alle uansett om han var den vinnende eller tapende part. Hagen var av de få som gjennom bridgen skaffet seg bare venner, og det er mange som vil savne denne bridgens gentleman.

Oddm. Sjørson

Hotel Fønix - Postcaféen

Dronningens gate, Oslo

Øl og Vin — Billig mat
Innehaver : Kirsten Kjelsberg

2 minutter fra Østbanestasjonen
Like ved Hovedpostkontoret

W. B. Herseth:

Fortjent Sinsenseier i jevn og spennende parfinale

Torsdag. Sesjon nr. 1. Spill 1—44.

Første runden i parmesterskapet er alltid satt opp slik at flest mulig klubb- og kretsoppgjør gjøres unda så hurtig som mulig. Og som alltid viste det seg at noen av oppgjørene ga forbausende store utsving. Johan Aasness—Sverre Holt fra Skarnes tok ledelsen med hele 116—8 over det gode Kongsvingerparet Arne Schøyen—Alf Øiseth. Lundberg—Moseng fra Lillehammer var ikke stort snauere da de tok hjem 115—9 mot Gjøviks Johansen—Solheim. Og hvem ville tippet at Maalø—Vegsund skulle kunne klare 114—10 mot selveste Giørtz—Peterson? Ialt var det 5 par som fikk en flyvende start med over 100 poeng i første runde. De øvrige var Sverre Gillebo—Erling Vestre fra Elverum og Torleif Undersrud—Nils Ytterbø fra Rjukan. De hadde henholdsvis 108 og 101 poeng.

Annen runde gikk til Erling Borgeresen—André Nilsen, Drammen med 118 poeng, men sammenlagt gikk Otto Arnholdt fra Narvik opp og tok ledelsen. Leserne vil kanskje stusse over at jeg bare nevner Otto Arnholdt og ikke hans makker. Men det har sin naturlige forklaring, for Otto Arnholdts makker måtte melde forfall i aller siste øyeblikk, og dermed spilte Otto Arnholdt med forskjellige makkere dette parmesterskapet. Han begynte med Einar Johansen (ex Bergen, nå Oslo) første dag, og gjorde det skarpt. Deretter spilte han med tannlege Rasmusen og gjorde det fortsatt like skarpt. Gillebo—Vestre lå på annenplass og

tredjeplassen hadde Aurskogs kjente Korterudpar sikret seg.

I de 3 første rundene var Arnholdt den eneste som scoret over 100 poeng i gjennomsnitt og dermed holdt han en pen ledelse. Goliass gode unge par Erik Lund—Terje Pedersen dukket opp på annenplass, mens en kjemperunde på 115 poeng bragte Lillehammerparet Lundberg—Moseng opp på tredjeplassen. Halle—Magnussen tok hjem rundeseieren med 117 poeng.

Arnholdt fortsatte sin raketstart og klarte på 4 runder å opparbeide seg et forsprang på nesten 50 poeng på nestemann. Det smilende sørlands mest smilende representanter Per Henrik Drangsholt—Fr. Fredriksen gikk nå opp på tredjeplass — bare et fattig poeng etter Lundberg—Moseng som holdt annenplassen. Rundeseier tok Harald Fredriksen—Asbj. Oskarsen, Bøn med 103 poeng.

Neste runde bragte nye forskyvninger i teten og etter femte runden var stillingen for de 5 beste:

	p.
1. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand	432
2. Otto Arnholdt m/mak., Narvik	430
3. Johansen—Larsson, Oslo	395
4. Eriksen—Olsen, Hillevåg	392
5. Aasness—Holt, Skarnes	389

Ellers var det naturligvis så tidlig i turneringen svært tett i teten. Det kjente Tyssealspar Omar Olsen—Leo Tvedt lå således bare 1 enkelt poeng etter nr. 5. Det er forøvrig verd å merke seg at de blivende mestrene allerede nå b'landet seg i tetstriden. Rundens

vinnere var Aasness—Holt med det fantastiske resultat 122—2!

I sjette runde passerte bare Drangsholt—Fredriksen og Otto Arnholdt 500 poeng. De hadde henholdsvis 533 og 505 p. Tredjeplassen holdt Johansen—Larsson med 465 p. Rundeseieren gikk til Maalø—Vegsund med 113 p. Syvende runden bragte ingen forskyvning mellom de 2 beste som scoret godt og hadde henholdsvis 597 og 568 p. Nr. 3 var Herseth—Varnås med 558 p. Men Riise—Salterød begynte å vise tenner med sin rundeseier på 119 p. Etter åttende runden ledet også Drangsholt—Fredriksen. De hadde et pent forsprang med sine 677 p. Nr. 2 var Herseth—Varnås med 629 p. og nr. 3 Otto Arnholdt med 622 p. Rundeseieren tok Johansen—Solheim, Gjøvik med 108 p.

Johnny Giske—Ola Frøysa fra Alesund tok hjem niende runden med 113 p. men da Drangsholt—Fredriksen scoret 105, sikret de seg hele 90 poengs ledelse på nestemann. På annenplass lå nå Ottaparet Gøsta Saastad—Olav Tøndel, som i de to siste rundene hadde scoret nesten 100 poeng i hver. Og

Giske—Frøysa, som hadde nøyaktig 300 poeng tilsammen på de 3 siste rundene var gått opp på tredjeplass. I neste runde, som Undersrud—Ytterbø vant med 119 p, var stillingen i teten uforandret. Her er oversikten over de 5 beste etter ti runder:

	p.
1. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand	840
2. Saastad—Tøndel, Otta	785
3. Giske—Frøysa, Alesund	775
4. Herseth—Varnås, Oslo	771
5. Andersen—Hansen, Sandefjord	764

Drangsholt—Fredriksen var ikke til å true. De hadde hele 929 p. mot neste par som var Giske—Frøysa med 853. Johansen—Larsson, som hadde hatt nesten 100 poeng i gjennomsnitt på de to siste rundene, gikk opp på tredjeplassen. Rundevinnere var atter Johansen—Solheim sammen med Per Breck—Ragnar Møllerud, Bergen. De hadde begge 119 p.

Drangsholt—Fredriksen fortsatte sin suverene ledelse. De hadde 985 p. med Saastad—Tøndel på 923 og Andersen—Hansen på 907 i helene. Ellers hadde ingen andre par passert 900 poeng. Harry Carlsen—Rolf Syvertsen tok rundeseieren med 113 p.

DE TRE SISTE ÅRSPARMESTRE!

Fra venstre: Worsøe—Jensen, Johansen—Larsson og Strøm—Høie

Tore Jensen—Torolf Worsøe, Trondheim klatret pent oppover med sin rundeseier på 121 p. Lederparet kunne ingen true, men Johansen—Larsson gikk opp på annenplassen med 976, like foran Saastad—Tøndel som hadde 974 p. Men stillingen i teten begynte dog å jevne seg litt ut. Lundberg—Moseng, Andersen—Hansen, Maalø—Vegsund og Drammensparet Tormod Jonassen—Odd Wiulsrud lå ikke langt etter.

Drangsholt—Fredriksen gjorde et nytt byks fremover med 97 poengs runde. Det ga dem 80 poengs ledelse på nr. 2 som nå var Andersen—Hansen. Johansen—Larsson holdt tredjeplassen men det var bare 2 poeng som skilte fra Lundberg—Moseng og Saastad—Tøndel som lå helt likt. Olsen—Tvedt vant runden med 115 p.

Femtende runde bragte ingen store forskyvninger og nå var stillingen:

	p.
1. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand	1203
2. Johansen—Larsson, Oslo	1137
3. Andersen—Hansen, Sandefjord	1133
4. Lundberg—Moseng, Lillehammer	1107
5. Saastad—Tøndel, Otta	1096

Riise—Salterød vant runden med 119 p. Det var deres annen rundeseier.

Daleparet Nils K. Seim—Malvin Sol-tvedt — fra Forbundets aller nyeste krets — stakk imidlertid kjepper i hjulene for Drangsholt—Fredriksen som måtte nøye seg med 13 poeng mot Daleguttas 111! Det var rundeseier. Dermed gikk Johansen—Larsson for første gang opp på lederplass med 1224 p. mot Kristiansandsparets 1216 p. Saastad—Tøndel var nr. 3 med 1188 p. men i kjølvannet lå en rekke gode par med over 1100 poeng, så nå var feltet godt samlet.

Det så ut til at Drangsholt—Fredriksen ville ta revansj med rundeseier i neste runde, men deres 101 p. var ikke tilstrekkelig i forhold til Harry Carlsen og Rolf Syvertsens fenomenale 121 poeng. Resultatet var dog godt nok til at de gjenerobret førsteplassen med 1317 p. mot Johansen—Larssons 1307 p. Saastad—Tøndel hadde imidlertid også en stor runde og deres 102 p. bragte dem opp på tredjeplass med 1290 p.

Attende runde bragte ingen forskyvning i teten. Men Riise—Salterød tok

sterkt inn på lederparene med en ny rundeseier på 116. I neste runde gikk Saastad—Tøndel opp på siden av Johansen—Larsson. Begge hadde 1419 p. Men fremdeles lå Drangsholt—Fredriksen pent foran med 1457 p. Tore Jensen—Worsøe vant runden med 119 p. men både de og Høie—Strøm ligger overraskende langt etter teten. Tilskuerne venter liksom på at de skal begynne en langspurt. Kanskje dette er starten?

I tyvende runde rister imidlertid Johansen—Larsson Saastad—Tøndel av seg og nå er stillingen blant de beste:

	p.
1. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand	1514
2. Johansen—Larsson, Oslo	1488
3. Omar Olsen—Leo Tvedt, Tyssed.	1458
4. Saastad—Tøndel, Otta	1453
5. E. Lund—E. Norvik jr. Hammerfest	1430

Tyssedal og Hammerfest-parene var nettopp noen av de parene som i de siste rundene hadde drevet en energisk jakt på tetgruppen, med flere solide 90-runder i rekkefølge. Rundeseieren gikk til Steinulf Fjæstad—Sigmund Hernæs fra Skåbu med 116 p.

Otto Arnholdt delte rundeseieren med Sverre Gillebo—Erling Vestre (113 p). Drangsholt—Fredriksen var ikke til å rokke med sine 1590 p. men Olsen—Tvedt fortsatte fremgangen og knep seg med sine 1542 p. forbi Johansen—Larsson som lå på tredjeplass bare 2 poeng etter.

I torsdagens siste runde tok Johansen—Solheim hjem sin tredje rundeseier med 114 p. Virkelig synd at dette paret hadde en så uheldig start. Drangsholt—Fredriksen avsluttet også med en storrunde på 108 p. og dermed var stillingen for de 20 beste etter første sesjon: (22. runde):

1. P. H. Drangsholt—F. Fredriksen, Kr.sand	1700
2. Gunnar Johansen—Odd Larsson, Oslo	1640
3. Omar Olsen—Leo Tvedt, Tyssedal	1624
4. Olav Tøndel—Jens Glosli, Otta	1612
5. Magne Gjermlestad—Reidar Støckert, Hønefoss	1542
6. Henning Riise—Leif Salterød, Oslo	1541

7. Magnus Andersen—Kristen Hansen, Sandefjord	1534
8. E. Lund—E. Norvik, Hammerfest	1528
9. Harry Carlsen—Rolf Syvertsen, Oslo	1516
10. Tore Jensen—Torolf Worsøe, Trondheim	1514
11. Sevat Arnegaard—Ivar Kvamshaug, Al	1511
12. Otto Arnholdt—H. Strømsnes, Narvik	1504
13. William Herseth—Willy Varnås, Oslo	1503
14. Håkon Hoel—Sigurd Saue, Harstad	1500
15. Alfred Maalø—Louis Vegsund, Alesund	1487
16. Per Ongstad—Alf-Tore Svendsen, Oslo	1473
17. Tormod Jonassen—Odd Wiulsrud, Drammen	1472
18. Lundberg—Moseng, Lilleham.	1470
19. Johan Aasness—Sverre Holt, Skarnes	1464
20. Kåre Jensen—Halvard Reidarsen, Skien	1461
20. Knut Pettersen—Bjørn Syvertsen, Holmestrand	1461

*Fredag morgen. Sesjon nr. 2.
Spill nr. 45—78.*

Drangsholt—Fredriksen startet meget beskjedent til seg å være. Denne sesjonen var deres avgjort svakeste. Tilsammen fikk de over 100 poeng mindre enn middelsscore i denne sesjonen. Derfor var det ikke noe rart i at Johansen—Larsson med jevne og gode runder overtok ledelsen. Det skjedde allerede i 25. runde (fredagens tredje runde).

Otto Arnholdt hadde den beste starten og vant 23. runden med 118 p. Neste runde gikk til Angell Elvebakk—Brage Tuflåt, Glomfjord med 112 p. og runde 25 ble vunnet av Rolf Koste—Harald Marthinsen, Mehamn med 118 p. Det var sterkt av våre nordlige brydjevener. Etter runde 25 er stillingen:

1. Johansen—Larsson, Oslo	1893
2. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand	1859
3. Saastad—Tøndel, Otta	1813

4. E. Lund—E. Norvik jr., Hammerfest	1809
5. Omar Olsen—Leo Tvedt, Tyssedal	1806

Men et nytt par var dukket opp like i helene på lederparene. Det var Riise—Salterød som hadde 86 i gjennomsnitt på fredagens 3 første runder og som bare lå 8 poeng etter nr. 5, Skiensparet Jensen—Reidarsen hadde scoret nøyaktig like meget og hadde derfor også avansert kraftig. Det tegner til skjerpet kamp i teten.

Johansen—Larsson dro godt ifra i runde 26 og ledet klart med 1968 p. foran Drangsholt—Fredriksen som hadde 1908 men som hadde Lund—Norvik bare 3 poeng bak seg. Tore Jensen—Worsøe er atter ute med rundeseier på 111 p., men ligger allikevel over 400 poeng etter lederparet. Overraskende til det paret å være.

For første gang klaffet det for Høie—Strøm som vant runde 27 med 119 poeng, men som dessverre for seg ikke fikk mer enn 6 poeng i den følgende runden og da hjalp jo ikke rundeseieren så meget. De lå da mer enn 350 p. etter Johansen—Larsson som fortsatt ledet med 2014 p. Men nå hadde Drangsholt—Fredriksen gjort en god runde og lå på en god annenplass med 1991 p. Saastad—Tøndel var nr. 3 med 1958 p., men de hadde et hissig kobbelt like bak seg: Lund—Norvik, Riise—Salterød, Jensen—Reidarsen og Hønefoss-spillerne Magne Gjermlestad—Reidar Støckert drev hard jakt på tetgruppen.

Runde 28 ble vunnet av Lorang Ahlsen—Karsten Røysted fra Ski med 118 p., men Riise—Salterøds 115 poeng bragte dem opp på tredjeplassen. Rekkefølgen foran var derimot uforandret.

Da Ahlsen—Haugestad, Fåberg slo Johansen—Larsson 97—27 skrumpet lederparets forsprang inn til bare 15 poeng på Drangsholt—Fredriksen og 22 p. på Riise—Salterød. Otto Arnholdt tok rundeseier med 105 p. og gikk sterkt opp. Jensen—Reidarsen, som har 90 poeng i gjennomsnitt på fredagens 8 første runder, har spurtet sterkt og etter 30 runder er stillingen:

1. Johansen—Larsson, Oslo	2183
2. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand	2171
3. Jensen—Reidarsen, Skien	2167
4. Lund—Norvik jr., Hammerfest	2161
5. Riise—Salterød, Oslo	2160

Så jevnt hadde ikke lederfeltet ligget før. Og like etter kom Otto Arnholdt og Saastad—Tøndel for full fart! Her kunne alt skje.

Og det skjedde. Jensen—Reidarsen tok ledelsen med 2259 p. Johansen—Larsson hadde 2237 p. og Lund—Norvik 2233 p. Hakk i hel kommer Riise—Salterød med 2230 og ellers har både Saastad—Tøndel og Drangsholt—Fredriksen over 2200 poeng. Her er det lakt! Rundeseier tar atter Høie—Strøm med 116 p. men de er fortsatt langt etter.

I teten skjer det stadig omvekslinger. Arvid Rosenberg—Erik Rosenberg fra Hamar tar rundeseier med 113 p. men Saastad—Tøndel er nest best med 102 og dette resultatet bringer dem opp på lederplass med 2314 p. Riise—Salterød ligger på annenplass med 2312 p., Jensen—Reidarsen holder tredjepllassen med 2304 p. og Johansen—Larsson fjerdeplass med 2302 p. Jamen er det trangt i toppen!

Ny runde — og nye omveltninger! Johansen—Larsson tar ledelsen med 2412 p. foran Riise—Salterød som har 2404 og Otto Arnholdt med 2403. O. Kjeldsen—Sverre Pedersen, Hamar tar runderekorden med 121 p., men Otto Arnholdts 113 p. og Johansen—Larssons 110 p. trekker godt. Høie—Strøm har spurtet kraftig med 108 p. i gjennomsnitt på de 3 siste rundene, men får så en runde på bare 15 p. og faller tilbake igjen.

En ny storrunde på 102 p. bringer den gode Arnholdt opp på lederplass med 2505 p. fulgt av Johansen—Larsson med 2482 og Riise—Salterød 2448 p. Ahlsen—Røystad tar sin annen rundeseier med 113 p.

Giske—Frøysa sikrer seg en ny stor rundeseier i femogtredvete runden med hele 120 p. I teten går Riise—Salterød forbi Johansen—Larsson med et par poeng og stillingen for de beste er:

1. Otto Arnholdt m/ makker, Narvik	2552
------------------------------------	------

2. Riise—Salterød, Oslo	2539
3. Johansen—Larsson, Oslo	2533
4. Andersen—Hansen, Sandefjord	2478
5. Jensen, Reidarsen, Skien	2456

mens Lund—Norvik, Olsen—Tvedt og Drangsholt—Fredriksen ligger like bak. Nå fikk Arnholdt en svak runde og dermed gikk Riise—Salterød forbi med 2603 p. Johansen—Larsson lå på tredjepllass med 2583 p. bare 3 små poeng etter Arnholdt. Maaløy—Vegsund tar en ny rundeseier med 108 p.

Sandefjordsparet Andersen—Hansen som hadde spurtet sterkt med 4 runder på over 99 p. i gjennomsnitt fortsatte spurten og deler toppen etter runde 37 med Riise—Salterød — begge med 2655 p. På tredjepllass ligger Arnholdt med 2619 p. — et enkelt poeng foran Johansen—Larsson. 10 poeng etter kommer Olsen—Tvedt. Keim—Soltvedt tar hjem en overlegen rundeseier med 122 p.!

Runde 38 er de store talls runde. M. Christensen—J. Pedersen, Arendal vinner den med 120 p. med 3 andre par på 119, 118 og 116 p. Andersen—Hansen går nå opp på ren lederplass med Riise—Salterød og Johansen—Larsson på de nærmeste plassene. Og da annen sesjon avsluttes etter 39. runde, som ble vunnet av O. Kjeldsen—Sverre Pedersen fra Koppang, er stillingen for de 20 beste:

1. Magnus Andersen—Kristen Hansen, Sandefjord	2832
2. Henning Riise—Leif Salterød, Oslo	2791
3. Otto Arnholdt—H. Strømsnes, Narvik	2779
4. Gunnar Johansen—Odd Larsson, Oslo	2771
5. E. Lund—E. Norvik, Hammerfest	2759
6. Harry Carlsen—Rolf Syvertsen, Oslo	2728
7. Omar Olsen—Leo Tvedt, Tyssedal	2711
8. Kåre Jensen—Halvard Reidarsen, Skien	2667
9. Alfred Maalø—Louis Vegsund, Ålesund	2650
9. P. H. Drangsholt—Fr. Fredriksen, Kr.sand	2650
11. Per Ongstad—Alf-Tore Svendsen, Oslo	2642

12. Hans Giørtz—Johan Peterson, Ålesund	2582
13. Erik Lund—Terje Pedersen, Oslo	2581
14. O. Kjeldsen—Sverre Pedersen, Koppang	2577
15. Magne Gjømlestad—Reidar Støckert, Høynefoss	2573
16. Knut Pettersen—Bjørn Syvertsen, Holmestrand	2569
17. Håkon Hoel—Sigurd Sæue, Harstad	2565
18. William Herseth—Willy Varnås, Oslo	2564
19. Olav Tøndel—Jens Glosli, Otta	2556
20. Asbjørn Korterud—Torstein Korterud, Aurskog	2550

*Fredag aften. Sesjon nr. 3.
Spill nr. 79—114.*

Harald Rørvik—Alf Tønnesen fra Mosjøen åpnet med rundeseier på 119 p. Andersen—Larsen passerer såvidt av Riise—Salterød og Johansen—Larsson holdt tredjepllassen. Stillingen forble uforandret i neste runde, som ble vunnet av Gjømlestad—Støckert med 122 p. Men publikum bet merke i Jensen—Reidarsens sterke oppmarsj: 214 av 248 mulige poeng på 3 runder. Begge disse parene nærmet seg sterkt tètgruppen. Riise—Salterød scoret imidlertid stort. De hadde 101 i gjennomsnitt på de 3 første rundene og klatret helt opp på 3095 p. Saastad—Tøndel vant runde 42 (denne sesjons tredje runde) med 107 p. Andersen—Hansen var nr. 2 med 3011 p. og på tredjepllassen lå Johansen—Larsson inntil Jensen—Reidarsen smatt forbi i 44. runde. Runde 43 hadde i mellomtid blitt vunnet av Drangsholt—Fredriksen med 109 p. og runde 44 av Rosenberg—Rosenberg med 120 p. Etter runde 44 var stillingen blant de 5 beste:

1. Riise—Salterød	3256
2. Andersen—Hansen	3197
3. Jensen—Reidarsen	3126
4. Johansen—Larsson	3117
5. Otto Arnholdt m/ makker	3071

Men like etter kom Carlsen—Syvertsen, Maalø—Vegsund, Olsen—Tvedt og Drangsholt—Fredriksen. Ålesunderne

hadde hatt en kjempesjutt og Kristiansanderne hadde tydeligvis overvunnet sin downperiode og var på pen fremmarsj.

Riise—Salterød hadde imidlertid sin besøkelsestid og scoret sterkt. De gikk opp til 3382 p. med Jensen—Reidarsen på 3301 og Andersen—Hansen nøyaktig 100 poeng etter seg på tredjepllass. Sinsenparet Einar Sørensen—Aksel Theien vant runde 45 med 118 p. mens både Indhaug—Rølien, Levanger og Bernhartsen—Nielsen, Hammerfest vel begge regnet med rundeseier når de i runde 46 fikk sine rundelapper på 121 p. Indhaug—Rølien fortsatte sterkt med ny deling av rundeseier i runde 47. De hadde 110 p. sammen med Herseth—Varnås. Riise—Salterød lå nå mer enn 100 poeng foran Andersen—Hansen som igjen bare ledet med 2 poeng på Jensen—Reidarsen. I runde 48 fikk en rekke av lederparene akkurat 48 poeng og Riise—Salterød fortsatte å øke. Nå var de oppe i 141 poengs ledelse på nr. 2. Rekkfølgen forholdt seg uforandret i teten gjennom runde 48 og 49 som ble vunnet av henholdsvis John Alstadheim—J. Hegdahl, Trondheim med 108 p. og våre gamle venner fra Kristiansand Drangsholt—Fredriksen med 118 p. som atter fikk toppkontakt. Etter runde 49 var stillingen:

1. Riise—Salterød	3613
2. Andersen—Hansen	3507
3. Jensen—Reidarsen	3476
4. Drangsholt—Fredriksen	3441
5. Arnholdt & Co.	3384

mens Hammerfestparet Lund—Nordvik og Johansen—Larsson lurende i kjølvannet.

Stillingen mellom de 3 beste var uforandret i de 3 følgende rundene som ble vunnet av henholdsvis Otto Arnholdt med 120 p. og delt mellom Kjeldsen—Pedersen, Koppang og Seim—Soltvedt, Dale og tredelt mellom Elvebakk—Tuflåt, Johansen—Larsson og Eggen—Skjævestad, Arendal, — alle med 106 p. I runde 53 delte imidlertid Arnholdt rundeseieren med Jensen—Worsøe og klatret derfor opp på tredjepllassen foran Jensen—Reidarsen.

Ellers var det ingen endringer blant lederparene.

Etter runde 54 var stillingen:

1. Riise—Salterød	3938
2. Andersen—Hansen	3901
3. Drangsholt—Fredriksen	3779
4. Jensen—Reidarsen	3747
5. Johansen—Larsson	3730

De to beste parene hadde som vi ser en betryggende ledelse. Andersen—Hansen knappet noe inn på forspranget i runde 55, men hadde så svake resultater som 23 og 40 poeng i sesjonnens to siste runder at Riise—Salterød kunne avslutte dagen med pen ledelse. Men først tar vi runde 54. Det var tredelt seier i runde 55 mellom Høie—Strøm, Holm—Skauen, Gjeithus og Waldemarsen—Wik, Bergen, alle på 104 p. Sørensen—Theien tok neste runde med 113 p. og så ble det igjen tredelt seier mellom Jensen—Worsøe, Elvebakk—Tuflåt og Schøyen—Øiseth, alle med 106 p.

Stillingen etter 3. omgang.

1. Henning Riise— Leif Salterød, Oslo	4163
2. Magnus Andersen— Kristen Hansen, Sandefjord	4026
3. Gunnar Johansen— Odd Larsson, Oslo	3958
4. Kåre Jensen— Halvard Reidarsen, Skien	3940
5. Alfred Maalø— Louis Vegsund, Ålesund	3912
6. Per Henrik Drangsholt— Fr. Fredriksen, Kr.sand	3904
7. William Herseith— Willy Varnås, Oslo	3863
8. Angell Elvebakk— Brage Tuflåt, Glomfjord	3861
9. Otto Arnholdt— H. Strømsnes, Narvik	3853
10. Erik Lund— Terje Pedersen, Oslo	3835
11. Harry Carlsen— Rolf Syvertsen, Oslo	3823
12. Omar Olsen— Leo Tvedt, Tyssedal	3798
13. E. Lund— E. Norvik, Hammerfest	3748
14. O. Kjeldsen— Sverre Pedersen, Koppang	3744

15. Tore Jensen— Torolf Worsøe, Trondheim	3739
16. Hans Giørtz— Johan Peterson, Ålesund	3705
17. Reidar Johannessen— Tor Frønsdal, Bergen	3654
17. Johan Aasness— Sverre Holt, Skarnes	3654
17. Magne Gjemlestad— Reidar Støckert, Hønefoss	3654
20. Olav Tøndel— Jens Glosli, Otta	3653

Lørdag. Sesjon nr. 4.

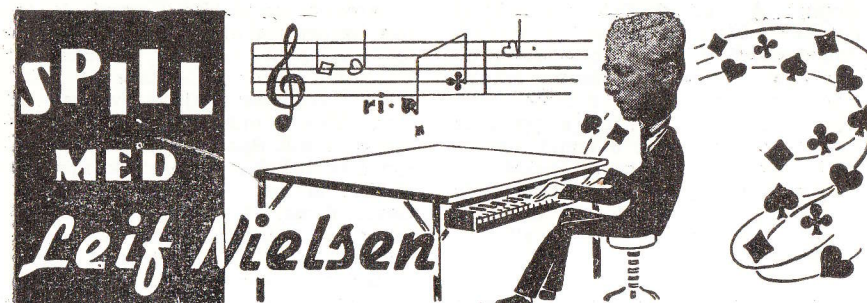
Spill nr. 115—130.

Nå anså nok de fleste at Riise—Salterød hadde vunnet slaget. Med 137 poeng til nr. 2 og 205 poeng til nr. 3 hadde de jo et solid forsprang å flyte på i de gjenstående 16 spillene.

Men de startet med sine 6 første runder under middels. Gjennomsnittlig fikk de bare 38 poeng pr. runde med middels 62 p. Andersen—Hansens 3 første runder var også under middels — de var en gang helt nede i 9 poeng på runden — så derfra truet ingen øyeblikkelig fare. Men Johansen—Larsson som i annen og fjerde runde lørdag fikk 100-runder, halte sterkt innpå. I runde 62 gikk de forbi og ledet med 12 poeng — nøyaktig hva de senere viste seg å vinne med. Hvor spennende innspurten var fremgår av at Johansen—Larsson vant nest siste runde med 121 p. (mot konkurrentenes 101 p.) mens Riise—Salterød vant siste runde med 112 p. Tross kjempeinnspurten i de 2 siste rundene kunne de imidlertid ikke ta igjen Johnsen—Larsson.

Den dramatiske avslutningen skal imidlertid ikke få oss til å glemme de andre parene som spilte godt. Rundevinnere var Christensen—Pedersen, Arendal med 108 p. Jensen—Worsøe med 115 p., Maalø—Vegsund med 116 p. og Ongstad—Svendsen med 104 p. Runde 62 ble vunnet av hele 4 par: Gilbebo—Vestre, Jensen—Worsøe, Drangsholt—Fredriksen og Høie—Strøm, mens Korterud—Korterud tok tredje siste runde med 115 p. og hovedkonkurrentene de 2 siste.

Med all aktelse for Riise og Salte-

Spill fra NM for lag

Jeg vil gjerne først vise 2 spill, som har en viss likhet med hverandre:

Som man ser er likheten mellom disse spillene at 7 grand er avhengig av at en farge med 5 uteværende kort er fordelt 3—2 hos motparten. Det er klart at et slikt spill i en lagmatch gir store utslag, men det mest iøynefallende er den ujevnhet, som preget de fleste lag, når de befant seg i slem-sonen. Svært mange spill i denne finalen, som også ofte ellers, viste at det lønner seg å melde lille slem, også de som bare viste ca. 50 % sjanse, og holde seg unna store-slem, hvis de ikke var bortimot 90 % sikre, dette sagt med et visst forbehold naturligvis, det fantes nemlig et par store-slemmer som gikk hjem etter en vellykket finesse. Med hensyn til de 2 nettopp viste spill er det ganske pussig å merke seg at det bare var 2 par, som meldte 7 grand i det første av dem, og de samme lagene (kanskje ikke de samme parene) meldte bare 3 grand i det andre. I det første spillet, (kortene er nok her, trots alt, solidere enn i det andre) meldte alle de andre parene 6 (et par i kløver, de øvrige i grand), mens i det andre spillet var det bare 2 par som meldte 6, og således 4 par som

♠ K 10 9 5
♥ E Kn 7
♦ E Kn 10
♣ 8 6 3

N
V Ø
S

♠ D 8 7 6
♥ D 9 6 3
♦ 8 5 3
♣ Kn 10

♥ Kn 4 3
♥ 10 5 4 2
♦ 7 4 2
♣ 9 5 2

♠ E 2
♣ K 8
♥ K D 9 6
♦ E K D 7 4

Syd gir, alle i faresonen.

♠ D 8 5
♥ D Kn 9 6 4 3
♦ 8
♣ Kn 7 4

♠ K 10 9
♥ K 7
♦ K 2
♣ E K 9 6 5 2

N
V Ø
S

♠ E 7 4
♥ E 8 2
♦ E D 7 6 4 3
♣ 8

♠ Kn 6 3 2
♥ 10 5
♦ Kn 10 9 5
♣ D 10 3

Ost gir, N/S i faresonen.

røds gode innsats, er det klart at Johansen—Larsson vant et meget fortjent mesterskap. Leserne vil se at de lå i téten under praktisk talt hele

turneringen. Og når vi tenker på at de av de første 114 spillene hadde hele 90 motspill, kan en ikke akkurat si at de satt med kortene.

stoppet på 3 grand. Det er tydelig at det her må være noe galt med meldingsforløpet, for det bør være en selvfølge at man ikke stanser før på 6-trinnet, altså: Meld kortene med Deres beste makker, og stopp ikke før 6! Et par meldte 6 grand, og det spillet ble litt interessant, takket være den ugunstige rutersits. Da kløver ikke kom i spillet, ble det en automatisk dobbeltskvis, etter at alle ruterne var spilt.

Et pussig fordelingsspill var dette:

♠ 98642		♠ ---
♥ E Kn 6		♥ 9874
♦ 93		♦ K 762
♣ 763		♣ EKD94
	♠ 1075	
	♥ KD 1032	
	♦ ED Kn 84	
	♣ ---	
	♠ ---	
	♥ 9874	
	♦ K 762	
	♣ EKD94	
	♠ EKD Kn 3	
	♥ 5	
	♦ 105	
	♣ Kn 10852	

Nord gir, Ø/V i faresonen.

Merkelig nok var det bare 5 par, som kom i den utvilsomt riktige kontrakt: 4 spar, og av disse var det bare 1 par, som fikk kontrakten. Så vidt jeg kan se er det bare spar ut, som kan bete, men det må spilles sikkert mot, selv med et annet utspill, hvis spilleren tar vare på sjansene. Forsøk!

I neste spill var det ikke mange som fikk + på Ø/V-siden, tross for at 9 stikk er helt sikre i grand.

♠ E 63		♠ 754
♥ Kn 108		♥ EK D 53
♦ EK 86		♦ 72
♣ 987		♣ E 105
	♠ Kn 2	
	♥ 964	
	♦ Kn 43	
	♣ K Kn 642	
	♠ ---	
	♥ 754	
	♥ EK D 53	
	♦ 72	
	♣ E 105	
	♠ KD 1098	
	♥ 72	
	♦ D 1095	
	♣ D 3	

Vest gir, ingen i faresonen.

Bare ett par meldte 3 grand, de øvrige havnet i 4 hjerter, som forsåvidt ser rimelig ut, men det er ikke lett å komme unnav de 4 taperne. Bare ved ett bord ble 4 hjerter vunnet, en liten klikk i motspillet ble pent utnyttet av øst. Spar konge ble spilt ut. Syd fikk beholde dette stikk, men da makker la spar 2, fortsatte han med kløver dame. Han fikk også beholde denne, og fortsatte derfor med sin siste kløver. Nå var sluttspillet allerede lagt til rette; på 5. hjerterspill fra øst måtte Syd forkaste seg i spar og ruter, han valgte å kaste en ruter, men vest's siste ruter ble god, skvisen kan selvfølgelig forpurres på flere måter.

Våkent motspill er nødvendig i neste spill også:

♠ ---		♠ 865
♥ D Kn 109752		♥ K 8
♦ EK		♦ 108742
♣ 10743		♣ 652
	♠ K 10932	
	♥ E 4	
	♦ D 653	
	♣ K 8	
	♠ ED Kn 74	
	♥ 63	
	♦ Kn 9	
	♣ ED Kn 9	

Nord gir, N/S i faresonen.

Dette spillet er det eneste jeg har funnet hvor kontrakten har vært den samme ved alle 8 bord. 4 hjerter var alle enige om, men det var bare 4 av dem som fikk kontrakten, og kontrakten kan alltid betes. Det N/S må passe på er at Vest aldri får mer enn 2 ruterstikk, men det var ikke alltid lett å være Nord. Hvis f. eks. spar blir spilt ut og Vest, etter å ha stukket med trumf, spiller hj. 9, er det ikke lett for Nord å vite at han skal dekke med kongen, og gjør han ikke det, er det bare for Vest å spille E, K, i ruter, og hj. ess gir inntak til den viktige ru.dame.

Et farlig spill var dette:

♠ 109852		♠ K 64
♥ D 3		♥ Kn 1072
♦ 1064		♦ E 3
♣ 853		♣ E 1076
♠ ED Kn 3		
♥ EK 5		
♦ D 972		
♣ D Kn		
	♠ 7	
	♥ 9864	
	♦ K Kn 85	
	♣ K 942	

Vest gir, N/S i faresonen.

Det er klart at noen forsøkte seg med lillemomp her, selvom den nok er litt hard, men det var bare den ene spiller som hadde spillet på vests hånd som gikk bet. De andre fikk spillet på Øst's hånd, i 6 hjerter eller 6 grand, og Syd har tilsynelatende bare et ufarlig utspill, hjerter 9. Imidlertid var det akkurat dette utspill som ga Øst indikasjonen på hjertersitsen, østspillerne toppet hjerterfargen, og det ble en enkel sak å få 12 stikk.

I neste spill varierte kontraktene usedvanlig meget:

♠ ---		♠ ---
♥ EK 10765		♥ D 82
♦ EK Kn 85		♦ D 762
♣ 832		♣ ED Kn 95
♠ EK 7632		♠ 4
♥ 43		♥ D 82
♦ 9		♦ D 762
♣ K 1074		♣ ED Kn 95
	♠ DKn 10985	
	♥ Kn 9	
	♦ K 1043	
	♣ 6	

Vest gir, N/S i faresonen.

Av de forskjellige kontrakter kan nevnes: 1 spar redoblet, spilt av Vest, resultat 1 trekk, 3 spar doblet, spilt av Syd, 2 doblete betes, 2, 3 og 4 hjerter, spilt av Nord, det ene par fikk 11 stikk, endelig ble det spilt opptil 5 kløver av Øst, så her var det virkelig litt for enhver smak. Jeg hadde selv fornøyelsen av å spille 1 spar redoblet, og en aldri så liten feil i motspillet var nok til at kontrakten sto. Nord tok 2 hjerterstikk, og hva nå? Spilles

ruteress og ruterknekt kan kontrakten ikke vinnes, men Nord forsøkte kl. 8. Nå var det bare å stikke hos Øst, spille hj. dame, Syd måtte bruke en høy spar, og jeg kunne legge ruter 9, taper på taper, og nå kunne intet motspill forhindre at Ø/V fikk 7 stikk.

Det neste spillet har bare meldeteknisk interesse:

♠ EK Kn 875		♠ D 42
♥ 642		♥ 5
♦ D 6		♦ K 1053
♣ 1098		♣ E 6543
♠ 1063		♠ K 9
♥ D Kn 103		♥ EK 987
♦ Kn 972		♦ E 84
♣ K Kn		♣ D 72

Syd gir, ingen i faresonen.

Leserne vil sikkert anta at 2 hjerter ble spilt ved de aller fleste bord, men nei, det var nok bare 3 par som klarte å stoppe der, ett par kom til 2 grand, ett til 3 hjerter, men det verste var at hele 3 par meldte 4 hjerter, noe galt må det være med meldesystemene her. At endog 2 hjerter kan betes er en annen sak.

Så igjen et vemmelig svingspill:

♠ K Kn 8		♠ 9
♥ K 92		♥ 73
♦ D 875		♦ K Kn 10964
♣ E 54		♣ D 1098
♠ D 764		♠ E 10532
♥ 865		♥ ED Kn 104
♦ 3		♦ E 2
♣ K 7632		♣ Kn
	♠ ---	
	♥ 73	
	♦ K Kn 10964	
	♣ D 1098	

Vest gir, N/S i faresonen.

Det var bare ett par som stoppet før 6 (spar eller hjerter) her, og det var naturligvis spardame som var nøkkeltortet. Det var bare 2 par som fikk 6 trekk, ikke så vanskelig hvis man p. gr. av en forhindringsmelding av

øst i ruter, ante at trumfsitsen var ugunstig. Et par stampet i 7 ruter, og det kunne ha vært lønnsomt, selv med 7 betar, men da deres medspillere gikk bet i 6 spar ble det 9 poeng tapt.

Det var morsomt å være Syd i dette spillet:

♠ 4
♥ ED 875
♦ 92
♣ Kn 10 973

N
V Ø
S

♠ K 8763
♥ Kn 63
♦ —
♣ E K D 65

♠ ED 109
♥ K 92
♦ E Kn 8765
♣ —

Øst gir, N/S i faresonen.

Øst åpnet med 1 spar, og jeg sa som Syd 2 ruter. Vest tittet på mappen, og konstaterte at N/S var i faresonen, så han doblet. Øst lot doblingen (sikkert under tvil) stå. Spar ble spilt ut, jeg fikk stikket, stjal enda en spar, spilte for sikkerhets skyld 2 ganger hjerter, enda et sparstikk, og jeg forsøkte den siste sparen mot ruter 9, Vest stakk denne med ruter 10, og returnerte ru. K! — etter dette spillet kunne han nå bare få et ruterstikk til, og resultatet ble 3 doblete overstikk, 8 poeng til oss, da de andre hadde gått bet i sparkontrakt, — flaks, naturligvis, og en lærepenge for de andre.

Tilslutt en hardmeldt 3-grand som ble morsom:

♠ 97
♥ 1074
♦ E 10876
♣ 832

N
V Ø
S

♠ 108543
♦ K D Kn 5
♥ E 6
♣ D Kn

♠ E K Kn 2
♥ K Kn 52
♦ 9
♣ 10764

Vest gir, ingen i faresonen.

Øst åpnet i 3. hånd med 1 ruter, og da var det naturlig for Syd å doble, dette forhindret ikke at Vest ble spiller av 3 grand. Nord spilte ut hj. 10, og Syd fikk for kongen. Nå er det ikke lett å være Syd, men skjebnesvanger var det å returnere liten spar, Vest brukte damen, og spilte liten ruter, Øst fikk for kongen, og på dette tidspunkt ante nok ikke Nord at hans ru.ess ikke ville komme til å gi stikk. Vest gikk nå over til å godspille sparen, Syd ble mer og mer låst, og hadde tilslutt valget mellom å spille opp til Vest's hjertersaks og å bli skviset i kløver og hjerter.

♠ ♥ ♦ ♣

BRIDGEPREMIER

i fem prislag

Grammofonplatealbum plastic.
Stor Hyttebok m/beslag rødt
Hyttebok skinn A 5
Hyttebok strie A 5
Gjesteboek skinn A 5
Gjesteboek strie A 5
Fotoalbum granitol.
Fotoalbum plastic.

Aasm. Engen's Forlag A.s

Universitetsgt. 7 IV. Postboks 801

OSLO — Tlf. 33 28 16 — 33 44 65
33 55 19 — 37 27 20

SVEIN-ERIK BLOM:

De faktiske forhold omkring Astras protest i årets Norgesmesterskap

«Dramatisk slutt på NM i bridge. Astra mistet sjansen fordi Christiansen gikk sin vei» lød Arbeiderbladets sensasjonelle tittel - på selveste førstesiden

Jeg vet ikke hvor mange forskjellige versjoner som er blitt meg fortalt om Astraprotesten og dens skiftende skjebne i årets NM. Avisen slo opp historien.

For å klarlegge hva som faktisk skjedde har jeg bedt Svein Erik Blom, som sto midt i begivenhetens sentrum, om å skrive en artikkel om saken.

Her er Bloms artikkel:

Red.

Har De noen gang gjort noe som førte til et dårlig resultat — og etterpå i ergrelse sagt til Dem selv: «Pokker, at jeg ikke heller — — —».

Det hender vel ikke så helt sjelden — og kanskje spesielt i bridge.

Vel, denne situasjon var jeg oppe i ganske nylig. Og for sikkerhets skyld i selveste norgesmesterskapet i bridge — som en fredelig og høyst passiv tilskuere!

Den hektiske sluttspurten i lagmesterskapet var over, og Sinsen var uoffisielt kåret som mester. Selvfølgelig var det en protestfrist, men såvidt de fleste trodde skulle, det ikke være noe grunnlag for protest. Derfor gikk de fleste spillere og tilskuere med rolig samvittighet.

3 av Astra-spillerne ble sittende og diskutere spillene fra siste omgang — det var jo meget lite som skulle til at de hadde vunnet mesterskapet. Et av spillene Astra hadde tapt 3 poeng på ble analysert — og plutselig oppdager spillerne at boarden må være snudd. Stor oppstandelse og tilkalling av turneringsleder. For å få bragt saken på

det rene måtte en få fatt på karene fra Stavanger — og de var gått til sitt hotell. Og her er det jeg opptrer på arenaen for å kjøre ned og hente laget fra Stavanger, og så gikk veien tilbake til spillelokalene. Det ble hurtig oppklart og bekreftet at spillet var snudd, men, det lot seg heller ikke gjøre å fastslå hvor ansvaret lå fordi spillet kunne vært snudd ved et helt annet bord.

Det ble så bestemt at spillet skulle annulleres, og samtidig skulle selvfølgelig scoren på 3 poeng strykes. Derved var Astra 2 fattige poeng fra Norgesmesterskapet. Det ble ny protest, idet laget hevdet at det hadde rett til å spille full kamp — altså fullt antall spill, og derfor ble det stilt krav om at nytt spill skulle gis.

Enkelte misforsto visstnok hele situasjonen og snakket om dårlig sportsånd. Imidlertid er jo reglene laget for at de skal overholdes, og det gjelder alle sportgrener. Er det begått en urett, er det en selvfølge at det skal protesteres.

Turneringsledelsen trakk seg tilbake,

og etter noen spennende minutter kom kjennelsen om at det skulle gis nytt spill. Det begynte for alvor å bli dramatisk. Den ene siden av saken var at Astra ville bli mester hvis laget vant 2 poeng. Men spillet hadde også interesse for Stavanger som hadde sjansen til å spille seg bort fra den noe kjedelige sisteplassen. Hvis laget nemlig vant 8 poeng ville det gå opp til 5. plass!

Spille ja, men hvor var Leif Christiansen? Han hadde som de fleste andre tatt alt for avgjort og var gått — men hvor? Situasjonen var noe kjedelig fordi Astra ikke hadde noen 5. mann på laget. Så begynte en alminnelig innsamling av 25-ører. En telefonrazzia sattes i gang. Men Leif Christiansen var sporløst forsvunnet. Alle tenkelige og utenkelige steder ble undersøkt, til og med på Kaba — en restaurant i sentrum hvor han av og til spiser når det passer slik. Stemningen ble etterhvert noe hektisk, ikke minst fordi lovene sier at omspill skal skje innen rimelig tid.

All jakt på Leif Christiansen var forgyves, og det senket seg en dyster stemning over Astra-laget. Magnussen var hvit om nebbet av påkjeningen, Leif Nielsen bet i fingrene av nervøsitet som han alltid gjør når det er et ekstra vanskelig spill — og presidenten himself, Ranik Halle, har aldri sett så sammenbitt ut (og det sier ikke lite!) mens han minst røkte et normalt dagforbruk — og det er heller ikke lite.

Da var det en røst som hevdet at laget vel måtte kunne stille med en annen Astra-spiller all den stund de ikke hadde reserve. Dette halmstrå ble mottatt med befrielse, alt ble likesom lettere, og man begynte å se seg om etter en habil spiller. Det var jo fristende å sette inn en god spiller, men det viste seg hurtig at de som kunne komme på tale var med i arrangementet på en eller annen måte. Spillernes blikk feide rundt salen etter andre muligheter, og jeg gjorde hva jeg kunne for å bli mindre, fikk plutselig veldig interesse i den arkitektoniske utforming av Bankfunksjonærenes hus. Jeg vil nødig misforståes, selvfølgelig ville jeg ta medisinen hvis det ble nødvendig, men så lenge jeg mente det var folk

som var litt mindre dårlige burde de komme i betraktning først. Ja, tenk litt nærmere over det var ansvaret denne stakkars spilleren ville føle — 2 fattige poeng fra mesterskapet — og kanskje være årsak til at det ikke gikk. Og tett omkring bordet tilskuere som etterpå kunne fortelle hvordan det skulle vært gjort (det ville nok spilleren også vite etterpå, men det ville sikkert ikke skade å gjøre ham oppmerksom på det!)

Vi var bare to «kandidater», og da den andre etter min mening var bedre, foreslo jeg at de tok ham.

Han takket ikke for tilliten! Nervøs var han i forveien, og jeg hadde nesten inntrykk at han nå hakket tenner. I mellomtiden var klokken blitt et par minutter på 18, og jeg hadde avtale om å møte min kone i byen for å spise og gå på kino etterpå. Motstrebende måtte jeg trekke meg tilbake for å møte min utvalgte, og det siste jeg så var at spillerne gikk inn i lukket rum. Den som hadde vært en flue på veggen der; tenkte jeg mens jeg kjørte til sentrum. Nede i Stortingsgaten, midt i svarteste trafikken, hopper jeg i taket

— for der kommer Leif Christiansen rolig spaserende. Jeg neglisjerer alle trafikkregler og stopper på et hjørne, legger meg flat og ruller ned vinduet på høyre side samtidig som jeg roper til ham. «Det har hendt noe», sier jeg. «Har vi vunnet likevel», spør han spent. «Nei», sier jeg, men et spill er snudd og skal spilles om». Lenger kom jeg ikke, for med et «Er du gær'n», var Christiansen i fullt firsprang mot bilen sin. Jeg kom i tanker om at spillet allerede var begynt (dvs. det trodde jeg da spillerne jo var gått opp i lukket rum for å starte) - og derfor ropte jeg for sikkerhets skyld: «Det er mulig det er forsent, så ring opp og si du kommer».

Dette begynte jo å bli virkelig dramatisk, så da jeg traff min kone var jeg temmelig oppsatt på å se slutten på denne historien. Min kone er overhodet ikke interessert i bridge (men hun slår meg i «vri!») så jeg nevnte ikke at jeg hadde mest lyst til å hoppe over kinobesøket. Imidlertid kan hun til tider være særdeles fornuftig, så det

endte med at vi kjørte som en brannbil opp til spillelokalene igjen for å se resultatet. Jeg gikk forventningsfull inn i salen — og Astra-spillerne så forventningsfullt på meg! For de ventet fortsatt på Leif Christiansen!

Nå fikk jeg vite at det var bestemt at Astra likevel ikke fikk spille med reserve — og det var satt en tidsfrist for at laget skulle skaffe sin ordinære spiller!

Gode råd var temmelig dyre i denne situasjon. Jeg fikk likesom ikke inntrykk av at spillerne var helt overbevist om at jeg i det hele tatt hadde truffet Leif Christiansen. Halle så både skeptisk og mistenksom på meg — han var like sammenbitt og røkte som en skorstein: «Er du helt sikker på at du så Leif Christiansen?» Skulle man ha hørt maken til insinuasjon. «Og du er helt sikker på at han oppfattet hva du sa?», fortsatte han uforstyrrelig. Vel, det kan nok hende jeg var litt opphisset slik at ordene nærmest snubiet ut av meg, men jeg fikk da gitt beskjed, og han løp jo etterpå som om han hadde en viss mann i hælene. Etter dyp ettertanke hvor vi prøvde å finne svar på forskjellige alternativer — han kunne jo være overkjørt for den saks skyld — kom vi fram til at han nok hadde krympet nederlaget med en aldri så liten drink slik at han ikke ville kjøre bil. Aha, han sto og trippet i en drosjekø — for det var midt i kinotiden. Enkelt og greit. Og som den gode klubbpatriot lot jeg min kone i stikken med disse folkene som i denne situasjon bare tenkte i bridge — og så hun som bare spiller Casino, og vri.

Jeg råkjørte ned i sentrum igjen og besøkte de fleste drosjeplassene. Joda, det sto en masse mennesker i kø — bare ikke Leif Christiansen. Da jeg kom tilbake kastet spillerne et siste forhåpningsfullt blikk på meg, for så å falle sammen igjen. Få minutter etter sa turneringslederen at fristen var utløpet, og så var det bare å slepe seg avgårde. Hva som var hendt? Leif Christiansen hadde sittet på den restauran-

DIPLOM for BRIDGE

Bestilles fra
Fabritius & Sønners Forlag,
Øvre Slottsgt. 25 — Oslo.

FABRITIUS

ten vi ringte til, men kelneren hadde ikke sett ham. Hva som hendte etterpå? Han var ikke overkjørt — og han sto heller ikke i drosjekø, han hadde såmenn gjort det eneste riktige for å rekke det: han hadde ringt flere ganger på 2 forskjellige telefonnr. til Bankfunksjonærenes Hus — det var bare ingen som hadde hørt det!! Og da trakk han den rimelige konklusjon at det allerede var for sent. Etterpå fikk jeg forøvrig forklart at i trafikklarmen — han sto jo midt i Stortingsgaten med biler på alle kanter — hadde han bare oppfattet at han skulle ringe:

Og så er vi tilbake til utgangspunktet i denne røverromanen i miniatyr — nemlig «pokker at jeg ikke heller...» Nå angrer jeg nemlig temmelig meget på at jeg ikke låste ham inn i bilen, risikerte mitt lykkelige ekteskap ved å hente min kone etter håret uansett protester, kjøre med fulle sirener opp til spillelokalene og komme inn som en triumfator med den fortapte sønn. Og kanskje

BRIDGE

Årgangene 1959 og 1960 (10 nummer i hver) selges så langt opplaget rekker for kr. 10 pr. årgang.

Portofritt når beløpet sendes med bestillingen, ellers mot oppkrav.

Aasm. Engens Forlag A/S

Universitets gt. 7 — Postboks 801
Tlf. 33 28 16 — 33 55 19 — 33 44 65

Finland vant landskampen i åpen klasse — mens Norge vant damekampen

Det ble ingen vellykket debut for vårt EM lag som stilte opp til landskamp mot Finland i Oslo 16—17 juni. Det debutantprægede finske laget vant med 194 mot 178 poeng. Kampen var merkelig ujevn. Første runde gikk til Norge med 6 poeng, men så tok finnene annen runde med 38 poeng. Norge svarte med å vinne tredje runden med 42 poeng og hadde dermed 10 poengs ledelse i kampen. 4de runden gikk til Finland med ett enkelt poeng, men så la finnene grunnlaget for seier ved å vinne femte runde med 32 poeng. Nå ledet Finland med 23 poeng foran siste runde. Norge tok riktignok igjen 7 poeng i denne runden, men dermed var altså den finske seiren klar.

Det finske laget spilte støtt og fornuftig. Deres ankerpar Jokinen—Sulin spilte en god kamp, og blant de andre spillerne bet vi særlig merke i Gunnar Lindgren, som nok er en «coming man» innen finsk bridge.

I dameklassen ble det norsk paradeoppvisning. Det finske damelaget fikk ingenting til, og spillerne sa selv at

det var nok den dårligste kampen de hadde spilt på lenge. Det var sikkert riktig, for laget spilte en svak kamp. Den norske dameseiren lød på 238—157 og tallene forteller jo hvor stor den norske seiren var. Internasjonalt står vi nok sterkere i dameklassen enn i åpen klasse.

Med sin seier i åpen klasse har finnene en meget god sjanse til å vinne den nordiske serien. De leder nå på samme poengtallet som Danmark, som har 1 kamp igjen. I august møter danskene Sverige og hvis «stora bror» går seirende ut av det oppgjøret, vil Finland vinne på best score. At Sverige skulle bli uplasert i den nordiske serien og at Finland skulle ha vinnerseier, var det vel neppe noen utenfor Finland som hadde tenkt seg før serien begynte. Men hva enten det blir Finland eller Danmark som vinner, så er seieren dem vel undt. Det viser at nivået i de nordiske land er blitt jevnere.

På grunn av reportasjen fra Norgesmesterskapene må nærmere omtale av landskampen utstå til neste nr.

ÅRETS BRIDGETING

var det hittil største i Forbundets historie. Hele 68 representanter deltok.

Halle åpnet tinget med en pen minnetale over N. M. Nielsen. Deretter tok tinget fatt på behandlingen av styrets beretning for foregående år.

Bjørge fra Gol åpnet debatten. Han ville ha rede på hvorledes det forholdt seg med Italiaturen. Halle svarte at det opprinnelige dreiet seg om en privat invitasjon som han hadde fått etter italienernes besøk her i Norge ifjor. Etter at lagets sammensetning var bestemt, viste det seg, sa Halle, at italienerne ville det skulle være en landskamp og ikke et privatarrangement. Hvis han hadde vært klar

over dette på det tidspunkt laget var blitt pekt ut, var det en selvfølge at saken ville vært forelagt Forbundsstyret. Det var den ikke blitt, men Halle presiserte tilslutt at reisen ikke hadde kostet Forbundet noe. Italienerne hadde nemlig innvitert laget som sine gjester. Bjørge takket for svaret og var glad over at en sak som det var blitt snakket så meget om nå var blitt klarlagt.

Herseih påtalte at en beruset spiller hadde fått adgang til å spille i årets parfinale. Etter å ha spilt mot ham og sett hvor full han var hadde Herseih innrapportert ham til turneringsledelsen. Bjørn Larsen svarte at han

ikke var enig i karakteristikken «full» men betegnet spilleren som «beruset». Han sa at han hadde vært på nippet til å sette ham ut, men hans vurdering gikk ut på at spilleren ikke hadde vært så beruset at det var nødvendig å sette ham ut. Derfor hadde han — riktignok under tvil — latt ham fortsette, etter å ha gitt ham en privat advarsel. Tore Jensen påtalte at en spiller, som hadde forlatt sin plass under spillet for å kjøpe forfriskninger, hadde stoppet opp ved et annet bord for å se på det spillet som foregikk der. Elvig svarte at han hadde innskrenket seg til å frata spilleren hans rettigheter fordi det spillet som han hadde sett på var det samme som ble spilt ved hans eget bord. Jensen repliserte at han ville forfølge saken på annen måte fordi poenget i saken var at vedkommende spiller i det øyeblikk han fester sin oppmerksomhet ved spillet ved det annet bord ikke kan vite hvilket av rundens 2 spill som spilles der.

Under behandlingen av regnskapene dreiet diskusjonen seg om revisjonens påvisning av den sterke stigning av forbundets utgifter i de siste 5 år.

Forbundets totale budgett var nemlig steget fra kr. 46.000,— i 1955 og kr. 44.000,— i 1956 til kr. 62.000,— siste år. Denne stigning på ca. 25% lå i sin helhet på den administrative sektor idet utgiftene til forbundets innenlandske turneringer og til utenlandsrepresentasjon har stått stille. Halle var ikke enig i revisjonens vurdering av situasjonen og var ikke engstelig for utgiftsøkningen.

Etter at Koritzinski hadde henstillet til Forbundsstyret å foreta visse omplasseringer av Forbundets verdipapirer for å fordoble avkastningen av denne del av midlene, ble regnskapet meddelt dedrange.

Styrets forslag til nytt budgett ble godkjent. Budgettforlaget balanserte med en samlet sum av kr. 59.000,—. Inntektssiden viser at kontingentinngangen er anslått til kr. 55.000,— og andre inntekter til kr. 4.000,—. Utgiftssiden viser at administrasjonsomkostningene beløper seg til kr. 30.300,—. Internasjonale arrangements og kontin-

genter til kr. 20.200,—. Norgesmesterskapsturneringen for lag og par til kr. 4.000,—. Propaganda og instruksjon til kr. 2.500,—. Avskrivninger til kr. 1.000,— og til disposisjon kr. 1.000,—. Forslaget fra Trondheim og Omegns Bridgekrets om 2 års valgperiode for Forbundsstyremedlemmer ble nedvotert med klart felrtall. Oslos kretsformann Elind fremkastet tanken om å begrense et forbundsstyremedlems sammenhengende funksjonstid til 5. år. Follo's kretsformann Andersen tok opp denne tanken som forslag, men da det oppsto tvil om lovligheten av å fremme et slikt lovendringsforslag, kom forslaget ikke under votering. Trondheims annet forslag om mesterskap for damepar ble oversendt Forbundsstyret til utredning.

Ved valgene ble Halle gjenvalgt som president. Som ny varapresident etter Mathiesen som av private gjøremål ikke lenger hadde anledning til å fortsette som styremedlem, ble valgt Otto Berggrav. Styremedlemmene Ambjørg Amundsen, Nils O. Krekling og Arthur Strand ble gjenvalgt. Nytt styremedlem ble formann i Trondheim og Omegns Bridgekrets Gjøvnik. Forbundets hederstegn ble tildelt 3 tro tjenere innen norsk bridge. Det var Per Elind for sin innsats som kretsformann i Oslo, Reidar Jensen for 25 års banebrytende arbeid i Buskerud både som spiller og administrator og Wilhelm Myhren for hans administrative innsats i forbundsstyret og særlig under EM hvor han administrerte på en fremragende måte.

Og så ble den spennende bridgeuken avsluttet med bankett og premieutdeling. W. B. H.

Gullsmid H. A. Neerbye

ALT i GULLSMEDVARER

Godt utvalg i bridgepremier

Torggt. 2 - Oslo - Telefon 33 32 35

FRITT FORUM:

O, sole mio

Det er all grunn til å gratulere de norske spillerne som delvis er invitert direkte av italienerne og delvis (ifølge Morgenposten 29/4) er tatt ut av Norsk Bridgeforbunds president Rannik Halle og Norsk Bridgeforbunds generalsekretær Bjørn Larsen personlig. Altså ikke av Forbundsstyret. Spesielt vil jeg gratulere generalsekretær Bjørn Larsen som har anledning til å turnere i Italia istedetfor å være tilstede under hele Bridgeuka, som Forbundet arrangerer. Men samtidig sender jeg presidenten en medfølelse tanke fordi han må bryte av Italiaturen og reise hjem alene for å stille opp som spiller i Bridgeuka.

Ifjor inviterte Norsk Bridgeforbund det «Blå lag» og noen andre italienerne som sine gjester til Norge. Det var en strålende tur som italienerne tydelig satte stor pris på. I år inviterer italienerne et norsk lag som sine gjester til Italia. For å delta i en turnering i Nord-Italia med Bridgeassoziazione Di Torino som arrangør. Vel en underavdeling av det italienske bridgeforbundet. Det kan vel tenkes at det rett og slett er et tilfelle at italienerne i år har funnet på å invitere norske bridgespillere som gjester til Italia. Det har iallfall ikke hendt før. Men det er kanskje ikke helt utelukket at innbydelsen til de norske spillerne i år kan tenkes å være en takk for den norske gjestfriheten ifjor. Hvis det er tilfelle burde etter min mening folk som er «henholdsvis president og generalsekretær i Norsk Bridgeforbund» overlatt uttagningen til Forbundsstyret (selv om italienerne skulle ha gitt de norske lederne utstrakte personlige fullmakter). Det er iallfall mitt syn på hva som er organisasjonsmessig riktig.

Da Morgenposten for en måneds tid siden offentliggjorde saka, lød overskriften: **Norsk lag til Turin. 4-kantturnering mellom Belgia, Italia og Nederland.** Hvis ikke Morgenpostens dyktige

bridgeredaktør har grepet dette rett ut av lufta (han er ikke blitt korrigeret senere!) — hvis altså Norge er invitert til å stille opp med et lag i 4-kantturnering mot Belgia, Italia og Nederland, så syns jeg det er enda mer grunn til at uttagningen var blitt foretatt av Forbundsstyret. Skulle Morgenpostens meddelelse være feil, går jeg ut fra at Forbundet vil være interessert i å korrigere den — bedre sent enn aldri.

Jeg har interessert ventet på å se hva fagpressen hadde å meddele om saka. «Bridge» brakte Norsk Bridgeforbunds egen meddelelse om saka. Den utmerket seg ikke akkurat ved sin klarhet: **«Til turneringen er invitert norske spillere, og de som er invitert er Rannik Halle og Bjørn Larsen — henholdsvis president og generalsekretær i Norsk bridgeforbund — samt Eilif Andersen, Knut Skaug og Carl Stang Wolff.»** Hvem ville av ordleggingen i Norsk Bridgeforbunds egen meddelelse falle på å tenke på at resten av laget var tatt ut av presidenten i Norsk Bridgeforbund og generalsekretæren i Norsk Bridgeforbund personlig?? og (hvis det dreier seg om en privat invitasjon) hvorfor i all verden understreker da Norsk Bridgeforbund i sin egen meddelelse så kraftig **«henholdsvis president og generalsekretær i Norsk Bridgeforbund»** — som om dette muligens skulle være nokså ukjent for norske bridgespillere. Isåfall en meget kledeilig og overraskende beskjedenhet. Tenk om f. eks. Gerhardsen og Lange skulle fått en privat innbydelse fra øst eller vest og Statsministerens kontor sendte ut følgende meddelelse: **«De som er invitert er Einar Gerhardsen og Halvard Lange — henholdsvis statsminister og utenriksminister i Norge osv.»** Jeg lurer på om folk ville oppfatte denne sammenblanding av personer og stillinger som en «privat» innbydelse!

Det jeg her har pekt på trekker delvis i retning av privat innbydelse og delvis i retning av offisiell representa-

sjon. Det flyter over i hverandre. Det forbauser meg så meget mere som jeg så ofte før har beundret Halle for hans fremragende evne til å gi en klar og enkel saksframstilling. Men det er også en annen ting som forbauser meg. Halle har jo i skrift og tale, i alle år på Bridgeting og på den etterfølgende festen, hevdet som sin absolutte overbevisning og som sin faste linje at medlemmer av Norsk Bridgeforbund skal spille seg til internasjonal representasjonsrett gjennom sine plasseringer i innenlandske turneringer. Det har alltid vært resultatet av siste års plasseringer som har vært avgjørende. Alle kjenner Halles refreng: **Årets Norgesmestre er de beste — iallfall akkurat nå. Derfor skal de representere oss internasjonalt.**

Men hvordan praktiserer Halle denne sin klippefaste overbevisning? Når han tar ut et lag personlig sammen med Bjørn Larsen gir ikke hans klippefaste overbevisning seg så helt klippefaste utslag. Nåja, det er jo riktig nok ikke EM det gjelder. Men når det gjelder de norske EM-lagene i de senere årene så er det iallfall et faktum at Forbundets sekretær er den som er blitt tatt ut til å spille flest ganger når forfall har gjort at spørsmålet om uttagning har dukket opp i Forbundsstyret. Han

En påstand og en anmodning

Norgesmesterskapet for lag ble avsluttet med et meget kjedelig intermesso. Nå vil de fleste glemme hele episoden, men saken bør ikke gå i glemmeboken før man har sikret seg bedre muligheter til å takle et lignende problem i fremtiden. Det som er skjedd i år, viser nemlig at det er nødvendig med større sikringsregler enn dem man hittil har hatt. Et norgesmesterskap er av så høy verdi at intet kan overlates til tilfeldigheter på det administrative området.

Jeg skal så kort det lar seg gjøre, referere hendingsforløpet: Etterat sluttresultatet var kunngjort, finner Astra ut at de i kampen mot Stavanger hadde spilt spill nr. 7 med de samme kortene ved begge bord. De hevder videre at kortene var feilaktige da spillet kom

har ikke måttet følge prinsippet om å måtte spille seg til en plass på laget. Det er han unnskyldt for. For dengangen Bjørn Larsen ble ansatt som sekretær i Norsk Bridgeforbund og i Oslo Krets ble det bestemt at han som Forbundets og Kretsens lønnete mann ikke kunne delta i Norgesmesterskapene eller Kretsseriene. Hans jobb hindrer altså at han deltar i kvalifiseringene, men den hindrer tydelig ikke at han blir tatt ut til EM. Det betyr at Forbundets sekretær opptar en plass på laget istedetfor en av Forbundets aktive konkurransespillere. Derfor tillater jeg meg å mene at Halles linje, som han kjemper for med en slik glød når han taler, bør gjennomføres like klippefast når det gjelder internasjonal representasjon og at det bør settes en stopper for enhver avvikende praksis fra Halles prinsipielle linje. Selv om det er Halle som sitter som høyeste sjef for uttagningene. Jeg håper presidenten ikke tar meg det ille opp at jeg er helt enig med ham — både i teori og praksis!

OLAV EIDE

Red. gjør for ordens skyld oppmerksom på at denne artikkel er skrevet og satt før Bridgetinget.

til det lukkede rommet og at de dermed ikke selv hadde skyld i uhellet. Protesten gikk da ut på dette.

Spillet var dublert, og turneringsledelsen konfiskerte de to spillene med en gang. **Det viste seg da at spillene var like og at kortene lå riktig i mappene.** Jeg går ut fra at turneringslederen av dette fant ut at det var overveiende sannsynlig at spillerne hadde begått feilen selv. (Ved å «vri» mappen på bordet slik at Nord fikk Vests kort osv. bordet rundt.) Ihvertfall gikk turneringslederens dom ut på at spillet skulle annulleres, men at det ikke ble gitt anledning til å spille spillet om.

Denne avgjørelsen var ikke Astra fornøyd med og appellerte. Dermed er saken oppe i Appellutvalget, og hvem sitter der? Jo, blant de tre i utvalget

PROBLEM KLUBBEN

Redak-
FERENC JUSZT

tører
HELGE VINJE

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Frøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig (og funnet feilløsningen) kan De notere Dem 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selv om De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnreregning etter skalaen 4-3-2-1. Grandåpningen er basert på 16-18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4-5 grandkonvensjon.

er 2 medlemmer av Astra. De er erfarne og sikkert meget rettferdige menn på det bridge-administrative området, men det er likevel innlysende uheldig at personer som er part i saken skal være med å felle dommen. Hvilken innflytelse de hadde da Appellutvalgets avgjørelse ble tatt, har jeg ikke kjennskap til, men nå gikk dommen ut på at spillet skulle spilles om.

Min påstand er at et nøytralt appellutvalg aldri ville ha kommet frem til en slik avgjørelse under de foreliggende omstendigheter. Det kunne ha blitt et justismord av de store.

Min anmodning er at de rette instanser oppnevner et appellutvalg på fem personer fra fem forskjellige klubber.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes: Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutten «Problemklubben».

1. Syd har:

♠ 4 2, ♥ D 3, ♦ K Kn 2, ♣ E D Kn 9 8 4.
Øst—Vest i sonen, Syd gir.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	dobl.	redobl.	pass
?			

Svar:

Poeng:

Dermed har man til en hver tid sikret seg tre personer som ikke direkte er innblandet i protesten. Det endelige utvalg kunne så i hvert tilfelle avgjøres ved loddtrekning blant de av medlemmene som ikke direkte var implisert i saken.

I samme forbindelse bør også tidsfristen for omspill nevnes. For oss som ikke har kjennskap til loven, virket det som om loven var meget uklar. Det må kunne gå an å få faste regler for betingelsene vedrørende omspill, og disse bør være meget strenge. Når man flere timer etterat mesterskapet er over skal fly rundt i byen og lete etter spillere, kan ikke betingelsene for omspill være tilstede.

AKSEL THEIEN

2. Syd har:
♠ K 8 3, ♥ E K Kn 10 9 7, ♦ 7, ♣ K 9 2.
Alle i sonen, Syd gir.

Syd	Nord
1 hj.	1 sp.
?	

Svar:

Poeng:

3. Syd har:

♠ K Kn 10 5 4, ♥ E 4 2, ♦ Kn 8 3 ♣ K 4.
Ingen i sonen, Syd gir. Nord—Syd bruker Culbertsons 4-5 grand.

Syd	Nord
1 sp.	3 ru.
3 sp.	4 gr.
5 hj.	5 sp.
?	

Svar:

Poeng:

4. Syd har:

♠ E D Kn 3, ♥ ingen, ♦ D 10 7 ♣ E K Kn 9 4 2.

Ingen i sonen, Syd gir.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	1 sp.	2 hj.	pass
?			

Svar:

Poeng:

5. Syd har:

♠ 8, ♥ E Kn 9 5 4 3, ♦ D 8 6, ♣ D Kn 9.
Ingen i sonen, Nord gir.

Syd	Nord
1 hj.	1 ru.
?	2 kl.

Svar:

Poeng:

6. Syd har:

♠ 9 3, ♥ Kn 10 4 2, ♦ K D 6, ♣ 7 5 4 2.

Nord—Syd i sonen, Nord gir.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 sp.	2 hj.	pass	3 hj.
4 ru.	4 hj.	?	

Svar:

Poeng:

7.

♠ 7 5 3
♥ D 9 8 7 6 5 2
♦ 9 4
♣ 3

♠ 10 8 4
♥ E K Kn
♦ 10 5 2
♣ D Kn 9 2

N
V Ø
S

Nord—Syd i sonen. Vest gir.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 kl.	dobl.
pass	1 hj.	pass	2 gr.
3 kl.	3 hj.	pass	3 gr.
4 kl.	pass	pass	4 gr.
pass	pass	pass	

Vest spilte hjerter konge ut. Fra Øst kom 10en på og fra spilleren 4en. — Hvordan skal Vest fortsette?

Poeng:

8.

♠ E K 10 8 4
♥ K 10 4
♦ K 4
♣ 7 5 3

N
V Ø
S

♠ D Kn 5
♥ E 8 5
♦ Kn 10 7
♣ K D 10 8

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. Vest starter med ruter 6. Liten fra bordet. Øst stikker med esset og gir ruter 3 tilbake, Vest kaster ruter 5. — Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

9.

♠ Kn 5 2
♥ D 5
♦ K Kn 6 4
♣ D 10 6 2

N
V Ø
S

♠ E D 7 3
♥ K 7 4
♦ E D 8
♣ K 4 3

Vest var giver og åpnet på 1 hjerter. Deretter kom det ingen flere meldinger fra Øst—Vest og Syd ble spiller i 3 grand. — Vest spilte ut hjerter Knekt, som ble stukket med Damen. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

10.

♠ 432
♥ E987
♦ ED54
♣ 92

N
V Ø
S

♠ EKDKn109
♥ 5
♦ 32
♣ EKn73

Syd spiller 6 spar etter følgende meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 kl.	pass	1 hj.	2 sp.
3 hj.	4 sp.	pass	4 gr.
pass	5 hj.	pass	6 sp.
pass	pass	pass	

Vest spiller ut kløver Konge. Kløver 2 fra bordet. Øst kommer på med kløver 6. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

LØSNINGENE:

1. 2 kløver: 10 poeng.

Syd må snarest mulig gi uttrykk for at han ikke ønsker å bli med på en straffedobling av motparten på et lavt trinn. — Hadde Syd hatt ambisjoner om å komme til utgang skulle han ha hoppet til 3 kløver. — 2 kløver meldingen gir uttrykk for at åpningen er svak og er basert ensidig på kløverfargen. — Styrer Nord i fortsettelsen allikevel mot utgang så kan Syd — etter å ha gitt en advarsel — med god samvittighet akseptere, og f. e. løfte en 2-grandmelding til 3.

2. 4 hjerter: 10 poeng.

Med denne hånden ønsker Syd å hoppmelde hjerter og støtte spar og så. Men reglene tillater en gang ikke å avgi 2 meldinger samtidig. Dette hoppet til utgang *garanterer* tilpasning til spar. Logikken er enkel: Syd har ikke åpnet med Halles 2 kløver, — eller med Acols 2-hjerter, hvis paret bruker Acol — derfor benekter Syd å ha styrken til en slik åpning. Men med hoppmeldingen til utgang gir Syd ut-

trykk for at sparmeldingen passet ypperlig. Baksiden av medaljen: Nord med la oss si: Kn x x x x x, x x x x E x x kan trygt gå over til 4 spar! Nord *vet* at der finnes spartilpasning på bordet. — Hadde Nord svart 2 ruter, så har Syd neppe gode nok kort til å hoppe til 3 hjerter en gang, — til tross for at 2 — over — 1 svar jo garanterer en viss styrke hos Nord! — Best å nøye seg med en enkel gjenmelding av hjerterne på 2-trinnet.

3. 6 spar: 10 poeng.

Syd har en meget svak hånd og det er kanskje overraskende at det anbefales å gå til 6. Men: Nord må ha en enorm hånd. Syd fikk jo ikke en gang sjansen til å spille i utgang! Hvorfor går da ikke Nord alene i momp? Han vet at Syd har en åpning med gjenmeldbar sparfarge og at Syd har hjertereset. Jo, Nord vet det, men han må være bekymret for 2 raske kløvertapere! For å illustrere forholdet la oss tittle på den hånd Nord i den aktuelle situasjon hadde: E D x x, x, E K D x x x, x x. Hva Nord visste, så kunne Syd gjerne hatt denne hånd: K Kn 10, x x, E K D, Kn x, D Kn x. En atskillig sterkere hånd enn Syd i virkeligheten hadde, allikevel kunne motparten starte med 2 kløverstikk derfor må Syd bli rådspurt om det skal meldes 6 eller ikke.

4. 2 spar: 10 poeng. 3 grand: 5 poeng.

Det er nærliggende å hoppe til 3 grand. Men det er farlig å gjøre det: makker kan ha en fordelingshånd og vil da ta ut meldingen til 4 hjerter, en melding som Syd ikke ønsker å høre. Melder derimot Syd først 2 spar så er det mest sannsynlige at Nord gjentar hjerterfargen: 3 hjerter. Nå kan Syd trygt gå i 3 grand, og det skal da mye til at Nord ikke forstår og tar ut meldingen.

5. 3 ruter: 10 poeng. — 3 hjerter: 5 poeng.

Her er det igjen en situasjon hvor meldereren helst ville avgi flere meldinger samtidig. Fordelen med hoppet til 3 hjerter er at det tillater makkerpar-

ret å komme i utgang i hjerter hvis Nord skulle ha en singleton i honnør i hjerter eller en liten dobbelton. Men alt i alt er 3 ruter bedre. Løfter Nord til 4 ruter, melder Syd 4 hjerter, — viser Nord støtte i hjerter med å melde 3 hjerter, så får Syd komme med den konstruktive melding: 4 kløver og åpner veien til momp, hvis Syds singel spar skulle være det avgjørende for mompen.

6. 4 spar: 10 poeng. — 5 ruter og dobler: 5 poeng.

Her er det hele 3 meldinger som kommer på tale og det er ikke enkelt å velge mellom dem. Gjennomtenker man nøye situasjonen så kommer man til den slutning at Nord *må* ha en 6 kortsfarge i spar, til nød en gående 5-kortsfarge. Syds ruterholdning gjør denne fargen solid og derved skulle 4 spar så å si være sikret. — Da begge motspillere har hjerter er det neppe mulig å trumfmatte dem i hjerter-spill og derved gir en dobling av 4 hjerter aldri så mange poeng som 4 spar vunnet. — Muligens har Nord—Syd ikke 5 trekk i noen av fargene og for å mørklegge situasjonen for motparten — som også tror at Nord har 6 sparer! — er det best å støtte spar og underslå ruterstøtten. Begge motspillerne vil da tro at deres makker er kortere i spar enn han i virkeligheten er — da de vil tro at Syd i hvert fall har 3 spar — vil de lett feilbedømme situasjonen når de skal ta standpunkt om de skal stampe over 4 spar eller ikke. Kanskje fristes da motparten til å komme med en ulønnsom stampemelding.

7. Vest skal fortsette med hjerter ess. — Under de rådende soneforhold er det ganske innlysende at Øst har bluff-åpnet i tredje hånd. Derfor er det mulig at Vest kanskje aldri vil få stikk for hjerter ess hvis han ikke tar for det. Videre, skulle Syd ha den siste utestående hjerter så kan Vest bli spilt inn på det på et tidspunkt da han må gi favor. Og det morsomste ville bli for motspillerne hvis Syd hadde startet med singel hjerter og ville komme i avkastvanskeligheter

på hjerter ess! — Spillet er hentet fra praksis og Syd og Østs kort var:

N
V Ø
S

♠ 962
♥ 103
♦ Kn7
♣ E108654

♠ EKDKn
♥ 4
♦ EKD863
♣ K7

Det er lett å se at fortsettelsen med hjerter ess helt ødelegger Syds muligheter: han må forkaste seg. Og Vest fortsetter ganske enkelt i den fargen Syd velger å kaste!!

10 poeng for hjerter ess i annet stikk.

8. Syd har 8 stikk på topp. Den eneste reelle vinnerjansje er at Hjerter Dame og Knekt sitter alene, men en bedre vinnermulighet er at motparten gjør feil. Etter ruter konge skal spilleren trekke kløver og håpe at motparten lasjerer. Gjør motparten det, så skynder spilleren seg å ta 9 stikk.

10 poeng for å trekke kløver i annet stikk.

9. Spilleren kan gå ut fra at det er Vest som har nøkkelkortene: hjerter ess, spar konge og kløver ess. Kommet så langt skal problemet ikke by på særlige vansker: Syd må trekke liten ruter til esset og fortsette med liten kløver mot bordet. Stikker Vest blir det ikke vanskelig å vinne. Men la oss si Vest legger et lite kort. Kløver Dame legges i og spilleren fortsetter med liten ruter til damen. Fra hånden kommer så en liten spar mot knekten. Vest kan ikke stikke uten å gi kontrakten. Bordets knekt får stikk. Så tas det for ruterstikkene. På den fjerde kaster Syd en spar. Deretter følger spar ess og Dame. Vest kommer inn og må gi det 9. stikk enten i hjerter eller i kløver.

10 poeng for den skisserte spilleføringen.